

Den uhyggelige stilhed lige før udbruddet af den totale krig ...

I sin artikel fra 8. aug. sammenligner Smith de aktuelle dage med den »forlorne krig« fra september 1939, da Storbritannien og Frankrig erklærede Tyskland krig, og frem til maj 1940, da Tyskland invaderede Nederlandene. Ikke, fordi der er noget »forlorent« ved denne aktuelle krig – tværtimod. Men fordi denne periode, i lighed med den daværende, udgør en blot tilsyneladende stilhed med en nedtælling til det i forvejen beordrede udbrud af total krig, hvilket i dag vil sige, atomkrig.

Leder fra LaRouche-bevægelsen 10. august 2015

– Patrick L. Smith, udenrigspolitisk skribent for *Salon Magazine*, skrev i søndags, at

»Enten befinder vi os på denne side af en åben konflikt mellem de to stormagter, ved et uheld eller med overlæg, og sandsynligvis, men ikke nødvendigvis, på ukrainsk jord, eller også står vi over for en genoprettelse af den Kolde Krig, der vil vare lige så længe som den oprindelige.«

Men Smith må vide, at sidstnævnte alternativ blot er ønsketænkning; der kan ikke komme en gentagelse af den Kolde Krig, og at forestille sig én er at overse årsagerne bag Londons ordre til Obama om at gå frem med en øjeblikkelig krig med Rusland. Med mindre Moskva overgiver sig, hvilket ikke vil ske, eller Obama fjernes, så vil sidstnævnte beordre lanceringen af et atomangreb, sandsynligvis før Lyndon LaRouches 93. fødselsdag, den 8. september.

I sin artikel fra 8. aug. sammenligner Smith de aktuelle dage med den »forlorne krig« fra september 1939, da Storbritannien og Frankrig erklærede Tyskland krig, og frem til maj 1940, da Tyskland invaderede Nederlandene. Ikke, fordi der er noget »forlorent« ved denne aktuelle krig – tværtimod. Men fordi denne periode, i lighed med den daværende, udgør en blot tilsyneladende stilhed med en nedtælling til det i forvejen beordrede udbrud af total krig, hvilket i dag vil sige, atomkrig.

I en tidligere artikel bemærkede Smith, at de amerikansk-russiske relationer var styrtdykket siden april måned.

Udenrigsminister Kerry tog til Sotji (Rusland) i maj måned for at mødes med den russiske udenrigsminister Lavrov og holde et langt møde med præsident Putin, men Washington (dvs., Obama) har rasende pumpet spændingerne med Rusland op lige siden. Samme Obama roste Putin for hans samarbejde mht. at nå frem til Iran-aftalen, da han annoncerede denne den 14. juli, men blot to uger og to dage senere fjøede det amerikanske Finansministerium yderligere 26 russiske individer og selskaber til dets sanktionsliste. Pentagon og Udenrigsministeriet har forstærket deres »indsats for at opmuntre Porosjenko-regeringen til at løse dens krise med oprørske borgere i det østlige Ukraine på slagmarken.«

»For et par uger siden fejede forsvarsminister Carter igennem frontlinjensationerne, hvor NATO nu vil opretholde kampklart udstyr. Her er tallene bag udstillingen: NATO har forøget de militære øvelser i umiddelbar nærhed af Ruslands vestlige grænse fra færre end 100 sidste år – allerede et aggressivt tal – til flere end 150. Rekognosceringsflyvninger og øvelser med flyvevåbnet, der støder direkte op til russisk luftrum, er steget med næsten ti gange.«

At Ashton Carter nævnes bør minde os om, at Obama benytter en udskiftning med nye folk til at gennemtvinge sin tilintetgørelseskrig. Carter er den nye forsvarsminister, og

general Dempsey, formand for Generalstabscheferne, er i transit til udskiftning den 1. oktober.

»NATO's europæiske missilforsvarssystem, der blev ændret under Obamas første embedsperiode, går hastigt fremad – hvis man ellers kan tro på det, stadig under påskud af, at det har til formål at beskytte kontinentet mod kortdistancemissiler, der affyres fra Iran. Hvem mon dette figenblad skal narre, undrer man på«, spørger Smith.

Nedtællingen er begyndt. Det eneste, der har nogen som helst grad af sikkerhed for at standse den, er fjernelsen af Obama fra præsidentskabet.

Som Lyndon LaRouche diskuterede med et **Manhattan-møde i går**, så blev Sektion Fire af det 25. Forfatningstillæg vedtaget i 1967 med det formål at gennemføre en ufrivillig fjernelse af enhver præsident, der er »ude af stand til at bestride embedets beføjelser og pligter« af psykologiske eller andre grunde. Den må nu anvendes for at fjerne Obama.

Det er en almindelig misforståelse, at anvendelsen af Sektion Fire må indledes af vicepræsidenten, men det er ikke tilfældet. Den kræver snarere blot, at vicepræsidenten tilslutter sig et flertal af »hovedofficererne i de eksekutive afdelinger« i konklusionen af, at præsidenten er uegnet. Joe Biden bliver ikke et problem, sagde Lyndon LaRouche i dag. Han vil blive konfronteret med valget mellem enten at tilslutte sig, eller begå selvmord, eftersom han vil være blandt de første, der bliver dræbt i den kommende atomkrig.

UNDERBYGGENDE MATERIALE:

Den japanske premierminister Abe personligt fordømt

ved mindehøjtidelighed for 70-året for atomødelæggelsen i Nagasaki.

For halvfjerds år siden i dag, den 9. august, tre dage efter, at et atomvåben for første gang blev anvendt over Hiroshima, satte den amerikanske præsident Harry Truman og hans britiske controllers yderligere 70.000 civile eller så i brand i Nagasaki, uden nogen militær begrundelse, men udelukkende ud fra hensigten om at vise verden, at USA og briterne var tilstrækkeligt sindssyge til at begå folkemord som en politik.

I dag beskrev overlevende fra denne grusomhed, der talte ved den officielle ceremoni, hvor premierminister Shinzo Abe var til stede, denne ødelæggelses rædsel og henvendte sig dernæst til Abe med krav om, at han skulle afslutte sit vanvittige fremstød for at genoprette Japans militære fortid med tilslutning til de amerikanske forberedelser til krig med Kina, med den hensigt at slutte sig til en sådan udslettelseskrig.

Borgmesteren af Nagasaki opfordrede, lige som borgmesteren af Hiroshima for tre dage siden, direkte Abe til at lytte til den overvældende stemme fra befolkningen, der er imod hans politik med »kollektivt forsvar« og dumpingen af den pacifistiske forfatning.

Dernæst beskrev en overlevende fra Nagasaki-angrebet, 86-årige Sumiteru Taniguchi, de forfærdelige skader, han havde fået, og vendte sig dernæst for at stå ansigt til ansigt med Abe, der sad i nærheden. »Bland Dem ikke i Japans pacifistiske forfatning«, sagde han og fremkaldte et udbrud af højlydte klapsalver blandt tilhørerne, iflg. alle presseberetninger. BBC skrev: »Hr. Abe så ligeud og viste ingen følelser.«

Foto: Obama i fængsel

Krig mod atomkrig!

Leder fra LaRouche-bevægelsen, 9. august 2015 – Du er i krig, hvad enten du ved det eller ej. En hurtig nedtælling er allerede begyndt hen imod en atomar udveksling mellem USA og Rusland. Mange insidere, f.eks. flere amerikanske senatorer, er helt klar over dette. Den italienske generalløjtnant Fabio Mini, tidligere stabschef for NATO's Sydlige Kommando og tidligere kommandant for KFOR, sagde til Enzo Pennetta i et interview torsdag, at, i betragtning af den amerikanske, hemmelige krig mod selve Rusland, og de anti-russiske påskudskrige fra Ukraine til Syrien og Yemen,

indikerer alt, at vi ikke må forvente endnu en total konflikt, men snarere, at vi allerede sidder op til halsen i én.»

Han tilføjede,

»Det, der foregår i Asien med 'Omdrejningspunkt Stillehavet'-strategien, er måske det tydeligste tegn på, at perspektivet om en eksplosion som i Anden Verdenskrig er mere sandsynligt på denne scene. Ikke så meget, fordi hangarskibe og misiler flyttes dertil (hvilket rent faktisk finder sted), men fordi forberedelsen til en verdenskrig af denne art, inklusive den uundgåelige, atomare konfrontation, er det, der er under

forberedelse. Det betyder ikke, at det vil ske omgående, men jo længere, forberedelsen foregår, desto flere ressourcer vil blive brugt på våben, og desto flere asiatiske og vestlige hjerner vil være orienteret i denne retning.»

Mini forstår også den nye form for krig i dag som »bandekrig«. Da en amerikansk oberst blev spurgt, hvilken slags krig, har udkæmpede i Irak i 2004, svarede han, »Dette er en bandekrig, og vi er den største bande«. Han forstår også den brutale ødelæggelse af Grækenland som bandekrig for hænderne af overnationale, finansielle bander. Alt sammen sandt.

Mens [den amerikanske viceudenrigsminister for europæiske og eurasiske anliggender] Victorie Nulands nazister i Ukraine fortsætter med at drive Europa og verden mod krig, placerede SBU, den Ukrainske Sikkerhedstjeneste, den russiske stabschef, Valery Gerasimov, og ti andre russiske tofficerer på sin liste over efterlyste personer i går. Den gik så vidt som til at hævde, at den havde adviseret officererne og modtaget deres svar, en påstand, der blev besvaret med grovheder fra det Russiske Forsvarsministerium.

Og i Kuala Lumpur, Malajsien, samledes ASEAN- og ASEAN Regionale Forum-møderne næsten uden et kommunikere torsdag, takket være John Kerrys aggressive chikane mod Kina mht. territoriale spørgsmål med dets naboer, som ikke vedkommer Obama eller USA. Den russiske udenrigsminister Lavrov, der også deltog i mødet, sagde, at

»USA er involveret i en meget stor, militær oprustning i Asien, inklusive under påskud af at imødegå den nordkoreanske trussel, men skalaen af oprustningen går langt ud over behovet og er uforholdsmæssigt enorm ... Vi er meget bekymrede over den militære oprustning, der finder sted i denne region, den fortsatte styrkelse af de lukkede, militære blokke.»

Vores krig imod atomkrig går ud på at fjerne Obama fra embedet. Der er ingen alternativ løsning, der med

sandsynlighed kan afvende truslen om en umiddelbart forestående atomkrig.

Den moralske ækvivalent til krig er de to, store kanaler: den **Nye Suezkanal, der netop er blevet indviet**, og den Store Inter-oceaniske Kanal i Nicaragua, hvis konstruktion efter planen skal gå i gang i november eller december i år. Imellem dem forandrer disse store projekter menneskehedens relation til verdenshavet. Hvornår gik man sidst i gang med så store projekter? De bevægende åbningsceremonier i Ismailia, Egypten, i går, efter præcis et års byggearbejde, set i forhold til 15 år for den oprindelige kanal, var en anerkendende hilsen til den egyptiske ungdom, der i milliontal væltede det Obama-støttede, Muslimske Broderskabs diktatur og nu er fortsat med at skabe deres egen fremtid ved at bygge dette store projekt.

Verden på randen af en atomar afgrund:

Flere og flere offentlige personer finder mod til at sige sandheden.

Af Helga Zepp-LaRouche

Menneskeheden har endnu aldrig befundet sig så nær ved randen af sin egen, potentielle udslettelse. Det er livsvigtigt, at Tyskland og alle andre europæiske nationer med al tydelighed gør det klart, at de ikke har nogen andel i en eventuel krig imod Rusland og Kina.

Der er en hel del forholdsregler, der kan gribes til. Til disse hører det omgående ophør af sanktioneerne mod Rusland, den omgående bandlysning og afrustning af atomvåben – og frem for alt de atomvåben, der er opstillet i Europa – og en ærlig diskussion om den mislykkede politik i Sydvestasien i betragtning af DIA's memo.

Download (PDF, Unknown)

**Stop den akutte fare for
Tredje Verdenskrig!
SKRIV UNDER på Schiller
Instituttets internationale
appel**

Pdf til omdeling:

Download (PDF, Unknown)

Det er på høje tid at bryde det farligste, nuværende tabu: at kende og handle på den akutte mulighed

for, at menneskeheden kunne blive udslettet inden for dage eller uger. Følgende appel fra den 6. august 2015 udstedtes af Schiller Instituttet, som et nødopråb til omgående, international cirkulation.

I 70-året for bombningen af Hiroshima og Nagasaki befinder verden sig nærmere ved randen af atomkrig end på noget andet tidspunkt, siden Cuba-krisen i 1962. Obamaregeringen og NATO har anbragt menneskeheden i fare for pludselig udslettelse gennem en række meningsløse provokationer, der er rettet mod Rusland, primært, og Kina sekundært.

Da Jerntæppet faldt, indgik man en aftale om, at, til gengæld for sovjetisk accept af den tyske genforening inden for NATO, ville der ikke komme yderligere udvidelser af NATO mod øst. De, der så frem til et stabilt og samarbejdende Europa efter den Kolde Krig, håbede, at nationer med en potentielt stærk industriel økonomi, såsom Polen og det daværende Tjekkoslavakiet, så vel som også – efter Sovjetunionens opløsning i 1991 – Ukraine, ville optræde som en bro mellem Den europæiske Union og en fremvoksende, eurasisk, økonomisk blok.

Alle disse grundlæggende, krigsforebyggende aftaler er nu blevet krænket. Viceudenrigsminister for europæiske og eurasiske anliggender, Victoria Nuland, pralede i december 2013 offentligt med, at USA havde brugt 5 mia. dollar på »farvede revolutioner« for at trække Ukraine ind i Den europæiske Union og, sluttelig, ind i NATO.

USA trak sig ensidigt tilbage fra ABM-aftalen for at opstille

missilforsvarssystemer i Øst- og Sydeuropa, angiveligt rettet mod Iran, men i realiteten vendt mod Rusland. I sidste uge bekræftede Obamaregeringen denne realitet ved at annoncere, at opstillingen ville fortsætte på trods af P5+1-aftalen med Iran. Russiske regeringsfolk har hele tiden anklaget, at det amerikanske, ensidige ballistiske missilforsvarssystem var en del af en plan om en atomar førsteangrebskapacitet mod Rusland.

Opstillingen af dette ABM-system er godt i gang i Rumænien og Polen, og de første, skibsbaserede AEGIS-missilforsvarssystemer er allerede på plads og har udført manøvrer i Sortehavet og Det baltiske Hav, der begge grænser op til russisk territorium.

Der er nu fremkommet rapporter, der siger, at de kommende Trident Juncture 15 NATO-øvelser vil inkludere prøver på anvendelsen af atomvåben mod Rusland. Washington fortsætter med produktion og opstilling af en ny generation af taktiske atomvåben, B-61-12, der kan ramme mål på russisk territorium fra F-35 stealth kampfly. Skønsmæssigt 500 af disse B-61-12 atomvåben skal produceres, og omkring 200 af dem skal iflg. de aktuelle planer opstilles på det europæiske kontinent.

Disse umiskendelige provokationer er ikke gået ubemærket hen i Øst og Vest. Siden starten af kuppet i Ukraine i november 2013 har Rusland gennemgået en storstilet opgradering af hele dets strategiske atomstyrke. Russiske forsvarsfolk har offentligt advaret om, at de har udviklet og opstillet en atomar gengældelsesstyrke, der ikke kan slås ud. For at demonstrere dette har russiske, strategiske bombefly og ubåde deltaget i øvelser i internationalt farvand nær ved NATO-territorier.

I løbet af august måned er der en alvorlig fare for, at præsident Obama, der muligvis ville benytte Kongressens sommerpause som en lejlighed til at lancere en krig, lancerer provokationer imod Rusland. Et bredt udvalg af indflydelsesrige personer har allerede givet udtryk for

sådanne bekymringer, inklusive pensionerede russiske og amerikanske, øverste officerer.

Obamas beslutning om at ændre reglerne for USA's luftstyrkers aktivitet i Syrien uden godkendelse fra Kongressen, blot tre dage efter, at Kongressen gik på sommerpause, hvilket har frembragt en akut fare for en eskalering frem til krig med Syrien, som Kongressen nedstemte for to år siden, understreger den akutte fare.

I 1914 gik verden i søvne lige ind i katastrofen. I dag, med arsenaler af atomvåben, der er tilstrækkelige til at udslette civilisationen et par dusin gange, går verden atter i søvne lige lukt i afgrunden.

Vi, der har underskrevet dette, kræver et omgående stop for provokationerne mod Rusland og Kina og en tilbagevenden til politiske løsninger på alle konflikter.

UNDERBYGGENDE MATERIALE

Obamas syriske krigspolitik konfronteret mht. illegalitet

i Pentagon og Udenrigsministeriet i briefinger 4. august.

Gårsdagens briefinger i Pentagon og Udenrigsministeriet gav anledning til skarpe spørgsmål om Obamas krigspolitik i Syrien med 1) uddannelse af nogle få »moderate oprørere«: 2) gennem luftangreb at give dem dækning imod alle – inklusive potentielt syriske regeringsstyrker; og 3) at gøre dette ensidigt og kalde det legalt og i overensstemmelse med Forfatningen.

I Pentagon blev talsmand, flådekapitajn Jeffrey Davis,

bombarderet med journalisters spørgsmål om disse ting. Dernæst udsendte han senere på dagen en erklæring, hvor det officielt blev indrømmet, at der rent faktisk var en ildkamp den 31. juli mellem en gruppe amerikansk uddannede oppositionskæmpere og omkring 50 militante personer, og at USA udførte luftangreb til støtte for den amerikansk uddannede gruppe. De militante personer var fra Jabhat Al Nusra, ikke ISIL. Dette var det første luftangreb, der ikke var rettet mod ISIL, og illustrerer hypotesen om amerikanske luftangreb imod syriske regeringsstyrker.

Kaptajn Davis sagde,

»Med hensyn til spørgsmål om legal bemyndigelse til at kæmpe mod Assads styrker, så vil vi ikke spekulere om potentielle scenarier, der måtte opstå.«

Han sagde,

»Vores uddan-og udrust-program er først og fremmest fokuseret på at forberede godkendte syriske oppositionsstyrker tilstrækkeligt til at imødegå ISIL. I begyndelsen af kampagnen mod ISIL advarede vi Syrien om ikke at kæmpe mod amerikanske luftstyrker. På lignende måde råder vi det syriske regime til ikke at gribe ind i missionen rettet mod ISIL med de syriske kæmpere, som vi har uddannet og udrustet. Hvis de syriske kæmpere, som vi har uddannet og udrustet, kommer under angreb, vil præsidenten have beføjelse, iflg. Forfatningen, til at forsvare disse kæmpere, men vi vil ikke diskutere vores specifikke regler for at gå i ildkamp.«

Den relevante baggrund er, at der hidtil kun er blevet uddannet og udrustet 60 »moderate oprørere« i det amerikanske 'uddan-og-udrust-program' til 500 mio. dollar. Det oprindelige, erklærede mål var 15.000 elever, men færre end 7.000 'ansøgte', og sluttelig bestod kun 60 godkendelse og uddannelse. Davis hævdede i går, at han ikke havde nogen information om tabstal blandt de amerikansk uddannede kæmpere

i ildkampen den 31. juli, men han indrømmede, at fem af dem blev bortført af Al Nusra under en separat hændelse.

I Udenrigsministeriet var vicetalsmand Mark Toner mindre insisterende omkring den legale bemyndigelse.

»Jeg ved rent faktisk ikke, hvad den legale bemyndigelse er«,

sagde han som direkte svar på et spørgsmål. Da han kom under hårdt pres mht. den kendsgerning, at der ikke foreligger nogen bemyndigelse fra Kongressen, ligesom der heller ikke foreligger en resolution fra FN's Sikkerhedsråd, der bemyndiger luftangrebskampagnen, der har været i gang siden sidste august, og slet ingen bemyndigelse til det »afgørende skift i politik«, som Obama har besluttet for at beskytte de amerikansk uddannede oprørere, kunne Toner blot mumle, at »vi holder rådslagninger« med både Kongressen og FN's Sikkerhedsråd.

Den eneste erkendelse fra regeringsside af den nye politik med luftangreb, der indledtes den 31. juli, kom gennem en unavngiven regeringsperson til en blogger på *Wall Street Journal*, udlagt 2. aug. Dette følger det mønster, hvor regeringen indleder en krig i smug, uden at rådføre med den amerikanske Kongres eller den amerikanske offentlighed, ligesom den gjorde i Libyen i 2011 og næsten gjorde i Syrien i 2013.

Denne fremfærd i smug blev revset af analytiker for Rådet for Udenrigsanliggender Micah Zenko, i et blogudlæg den 3. aug. kort tid efter, at nyheden først blev kendt om, at Obama havde besluttet at bemyndige luftangreb for at forsvare de amerikansk uddannede oprørere mod enhver angriber inklusive, skulle situationen opstå, Assads styrker.

»Denne virkelig betydningsfulde beslutning, der på en mere intens måde forpligter amerikansk troværdighed og militærmagt til udfaldet af den syriske borgerkrig, kommer, ikke fra bag et podium i Det Hvide Hus eller Pentagon, men snarere fra en

anonym regeringsperson, der taler med en reporter», skriver Zenko.

»Dette burde have været erklæret offentligt af præsident Obama eller udenrigsminister Carter, som dernæst burde have været villig til at besvare nogle af de afklarende spørgsmål, som regeringsfolk har nægtet at tale om under høringer i Kongressen.« Desuden er »det legale grundlag for denne beslutning om den politiske strategi fuldstændig uafklaret.«

Zenko bemærker som konklusion, at

»Kongressen har stadig ikke bemyndiget denne seneste krig med en åben udgang, og som begyndte for et år siden i denne uge.«

Eller hvis der er et legalt grundlag, så har regeringen stadig ikke sagt, hvad det er.

»Det Hvide Hus eller Pentagon burde omgående fortælle, hvad dette legale grundlag er, men i betragtning af deres adfærdsmønster skal vi bestemt ikke forvente, at de gør det.«

Den menneskelige art er i fare for udslettelse: Er du menneskelig?

Leder fra LaRouche-bevægelsen 4. august 2015 – Hvis du erkender, at mennesker ikke er dyr og kan forme deres egen arts fremtid, så vil du nu handle for at forhindre deres udslettelse i en atomkrig, der, med præsident Obamas handlinger, truer os.

Det seneste i Obamas eskalerende krigstrusler imod Rusland og Kina – hans ordrer til USA's luftstyrker, der bombarderer i Syrien, om at »inddrage« syriske regeringsstyrker i bombningerne, når det skønnes nødvendigt – fremkaldte en omgående advarsel fra Moskva, og trækker os et skridt nærmere. Forslaget fra en NATO-fortaler i Ukraine om en amerikansk/europæisk olieembargo »for at knuse Rusland« er et andet skridt. NATO's »Trident Juncture«-øvelse i næste måned, der træner atomkrig lige op ad Ruslands grænse, vil være endnu et skridt i den trin-for-trin-oprustning, der afventer en udløsermekanisme, ligesom oprustningen til Første Verdenskrig for et århundrede siden.

Verdenskrige startes i en trin-for-trin-proces med eskalerende trusler, krige og mobiliseringer, i hvilke ingen præcist kan forudsige, hvilket skridt, der vil være udløseren. Men det kan ses, af amerikanere, der er villige til at konfronteres med fremtiden, at Obama – under britisk manipulation – går frem med disse eskalerende trin mod konfrontation med Rusland og Kina.

Vi nærmer os mere og mere dommedag, det punkt, hvor en af Obamas mange krige og eskalationer udløser Tredje Verdenskrig. Det erkendes i stigende grad internationalt, at denne situation nærmer sig denne grænse for civilisationen. Den menneskelige art befinder sig i stor fare for udslettelse. Det må derfor være os, der antænder gnisten til en mobilisering for at standse dette ved at tvinge Obama ud af embedet, og du kan være en af disse gnister.

Stiftende redaktør af *EIR* Lyndon LaRouche har foreslået, som en hastesag, **at Hillary Clinton kan få Obama ud** ved offentligt at fortælle sandheden om Benghazi, hvor han beordrede hende, og andre, til at lyve om, hvad hans Libyenkrig havde udvirket. Denne handling ville koste Hillary hendes chance for at blive præsident, men den vil bringe Obama til fald. Og den vil vise, at ethvert menneske kan udøve den unikt menneskelige evne til pludseligt at ændre den menneskelige arts historie og fremtid.

Ikke at tro på, at hun kunne gøre dette, er simpelt hen kynisme eller »dyrisk tænkning«.

Vi må få nogle mennesker i indflydelsesrige stillinger til at gøre dette. September vil være for sent. Tingene må igangsættes snart, for at få Obama fjernet fra magten. Vi er gnisten, der skal antænde dette.

Vi må have et stort og orienteret, insisterende offentligt udtryk nu, i USA og i Europa. Men det betyder, at deres borgere må ophøre med at være sig selv nok, »praktiske« og, som resultat heraf, dumme. Menneskelige væsener er, ulig dyr, i stand til at erkende denne form for fare for deres arts fremtid, og standse det.

Vi er nu fuldt mobiliserede til at gøre dette.

SUPPLERENDE MATERIALE

Obama optrapper i Syrien;

***Stars and Stripes* publicerer en nøjagtig advarsel**

Unavngivne amerikanske regeringseksponenter sagde i søndags, at præsident Obama har besluttet at tillade amerikanske luftangreb til støtte for amerikansk uddannede oprørere uanset hvem, der bringer dem under ild, selv, hvis den kommer fra den syriske hær. Det Hvide Hus' talsmand for Det nationale Sikkerhedsråd, Alistair Baskie, sagde til *Reuters*, at kun amerikansk uddannede styrker fik bred støtte, inklusive »defensiv ildstøtte (i løjtnantssprog, luftangreb) for at beskytte dem« og påpegede som bevis de amerikanske luftangreb den 31. juli, til støtte for oprørsgruppen Division 30, da denne kom under angreb fra Al Nusra.

Reuters bemærker, at den mulighed, at amerikanske styrker kunne komme i direkte konfrontation med syriske regeringsstyrker, ikke kan udelukkes. Faktisk vil nogle argumentere med, at Obamas politik gør et sådant sammenstød uundgåeligt, til trods for den betingelse, at den amerikanske politik kun er rettet imod ISIS, samt regeringens mislykkede forsøg på at få Kongressen til at støtte et direkte angreb på Assad-regeringen i sensommeren 2013.

Historikeren Stephen R. Weissman skrev i en kronik den 2. august i militæravisen *Stars and Stripes* og argumenterede med, at Obamaregeringen rent faktisk følger et mønster, der første gang sås i Tonkinbugt-affæren i 1964, da præsident Lyndon Johnson førte den amerikanske offentlighed bag lyset mht. tilstedeværelsen af amerikanske militærstyrker i Sydøstasien. Resultatet var krig, der hærgede Vietnam, det amerikanske militær og amerikanske relationer til udlandet. Dette mønster er imidlertid fortsat lige siden.

Weissman påpeger især USA/NATO-angrebet på Libyen i 2011, der blev promoveret som beskyttelse af civile, men som i virkeligheden drejede sig om regimeskift.

»Indikationerne tyder på, at problemet med bedrageriske militære missioner stadig finder sted i dag, med USA's ekspansion af sin militære tilstedeværelse i Mellemøsten for at konfrontere voldelige jihadister«, skriver Weissman.

Det, der begyndte som et program for at uddanne bevæbnede modstandere af Assad-regeringen, har forvandlet sig til et program, der har ISIS som sit mål. Amerikanske regeringsfolk antydede dernæst, at de måske ville udvide den amerikanske involvering til at omfatte »beskyttelse« af de styrker, som USA uddanner, mens disse integreres med eksisterende oprørsgrupper i Syrien.

»Sådanne scenarier kunne bringe Amerika ind i direkte konflikt med syriske regeringsstyrker«, skriver Weissman.

En yderligere, potentiel ekspansion kommer med diskussionerne om at etablere en sikkerhedszone i Syrien langs den tyrkiske grænse.

»Hvad der så ser ud til at være en snigende ekspansion af den anti-Islamisk Stat 'uddan-og-udstyr'-mission kunne få afgørende konsekvenser for USA's politik i Mellemøsten, som regeringen ikke har diskuteret offentligt«, skriver Weissman. »Et øget militæringagement til fordel for anti-Assad-oprørere på jorden kunne frembringe en militær respons fra Syriens allierede – Iran, Hezbollah og Rusland.«

Moskva advarede rent faktisk i mandags om, at amerikanske angreb på syriske tropper kun yderligere vil destabilisere situationen. Moskva har

»gentagne gange understreget, at hjælp til den syriske opposition, og desuden finansiel og teknisk assistance, fører til yderligere destabilisering af situationen i landet«,

sagde Kremls pressesekretær Dmitry Peskov og tilføjede, at IS-terrorister kunne benytte sig af situationen.

Og Obamaregeringen, bemærker Weissman, gør alt dette uden at have en plan for at bringe krigen til en tilfredsstillende afslutning og uden at konsultere, eller indhente beføjelse fra, den amerikanske Kongres.

»Dette er præcis de konsekvenser, som offentligheden frygtede, da den krævede, at Kongressen trak stikket ud for regeringens plan om at bombe Syrien i september 2013«, konkluderer Weissman. »Under dette præsidentielle valgår må vælgerne kommunikere til kandidaterne, at de vil holde dem ansvarlige for at fortælle sandheden om formålet med amerikanske militære missioner og deres potentielle konsekvenser.«

Lyndon LaRouche i dialog med Manhattan-projektet om faren på randen af atomkrig

Vi befinder os i en meget alvorlig situation. Vi står med en trussel, hvor vi befinder os på randen af en atomkrig. Vi ved ikke nøjagtigt, hvornår denne atomkrig vil bryde ud, men vi har dog en fornemmelse af, at det vil blive temmelig snart, med mindre visse udviklinger indtræffer, inklusive dem, der er meget vigtige for selve USA, som nu er stillet over for spørgsmålet om, hvad vil udgøre afslutningen af den aktuelle præsident for USA, som må fjernes fra sit embede, hvis vi skal undfly hans rolle, og Det britiske Imperiums rolle, af en trussel om global atomkrig.

GDE Error: Requested URL is invalid

MORDET PÅ GRÆKENLAND: En gåde, vi hellere må løse

Europæiske regeringer og Bruxelles- »institutioner«, der begik denne forbrydelse, kom ud af det med tomme hænder: Ofret havde »intet andet end det tøj, han gik og stod i«.

Med den enorme ungdomsarbejdsløshed på ca. 60 % kan mange unge, arbejdsføre mennesker, også uddannede, ikke klare sig selv. Her, fra Athen: deprimeret og knækket.

USA: For at stoppe Tredje Verdenskrig må Hillary Clinton afsløre Obamas Benghazi-løgne

Leder fra LaRouche-bevægelsen, 30. juli 2015 – USA's tidligere udenrigsminister Hillary Clinton er i besiddelse af magten til at standse præsident Barack Obama i at lancere en strategisk konflikt med Rusland, der efter al sandsynlighed vil føre til en atomar udslettelseskrig. Det eneste, hun behøver at gøre, er at træde frem og fortælle den fulde sandhed om Benghazi, begyndende med begivenhederne den 11. september 2012.

Lyndon LaRouche har i de seneste uger gentagne gange advaret om, at præsident Obama er parat til at lancere en provokation mod Rusland, der hurtigt ville føre til en generel krig. Den mest sandsynlige tidsramme for en sådan provokation er august måned, hvor den amerikanske Kongres holder pause, og hvor Generalstabscheferne gennemgår en udskiftning af staben, fra toppen og ned. Det eneste, der kan standse dette styrtdyk ud i en atomkrig er, at præsident Obama fjernes fra embedet, eller, som et alternativ, en total miskreditering af præsidenten i en sådan grad, at han ikke vil være i stand til at lancere den planlagte provokation, og hans tilbagetrædelse eller afsættelse vil være umiddelbart forestående.

Det er den barske virkelighed i de kommende dage og uger. Og tidligere udenrigsminister Clinton, nu kandidat til det Demokratiske Partis nominering til præsidentkandidat, befinder

sig i en unik position for at standse fremstødet for krig ved, endelig langt om længe, at fortælle sandheden om Benghazi.

Hvad Hillary Clinton ved

Om eftermiddagen den 11. september 2012 lancerede velbevæbnede terrorister, der var knyttet til al-Qaeda, et forud planlagt angreb på USA's diplomatiske kompleks i Benghazi, Libyen. Efter en længere ildkamp med den håndfuld amerikanske sikkerhedsfolk, der vogtede den amerikanske ambassadør Christopher Stevens, blev ejendommen stukket i brand, og ambassadør Stevens og endnu en amerikansk diplomat blev dræbt. Endnu en amerikansk facilitet i Benghazi, en CIA-ejendom en mil fra USA's diplomatiske mission, blev dernæst angrebet, og yderligere to amerikanske embedsmænd blev her dræbt.

Fra det sekund, hvor angrebet blev lanceret, vidste amerikanere på stedet i Benghazi og ved den amerikanske ambassade i Tripoli, Libyen, at angrebet var et bevæbnet terrorangreb. Telegrammer mellem Tripoli og Washington, rettet til det Nationale Sikkerhedsråd, Udenrigsministeriets Operationelle Center, Pentagon, CIA og Kontoret for den Nationale Efterretningstjenestes Direktør, identificerede den al-Qaeda-tilknyttede Ansar al-Sharia-celle i Derna-Benghazi-området som angriberne.

I sin vidneafklæggelse for den amerikanske Kongres sagde Gregory Hicks, vicechef for den diplomatiske mission ved USA's ambassade i Tripoli, at han havde sendt en strøm af liverapporter om det igangværende angreb hvert 15. minut til Udenrigsministeriets Operationelle Center i løbet af hele aftenen den 11. september, 2012.

På intet tidspunkt var der en rapport om en »spontan demonstration« uden for det diplomatiske kompleks i Benghazi. Det stod fra første færd klart, at komplekset var under angreb

fra al-Qaeda.

Det var 11-års dagen for det oprindelige 11. september-angreb. Præsidentvalgene lå endnu flere uger frem i tiden. Amerikanske droneangreb i det afghansk-pakistanske grænseområde havde, i juni 2012, dræbt en top al-Qaeda-terrorist fra Libyen, Abu Yahya al-Libi; og al-Qaeda-leder Ayman al-Zawahiri havde udstedt en ordre om hævn imod USA for drabet på al-Libi, på årsdagen, den 11. september.

Der havde været klare forhåndsadvarsler om problemer i Benghazi og trusler mod amerikanske diplomater i månedsvis, selv før truslerne fra al-Qaeda. Den Internationale Røde Kors Komite havde trukket sig ud af Benghazi flere måneder før angrebet pga. sikkerhedstrusler og faktiske angreb. Den britiske ambassadør og hele den britiske diplomatmission var blevet lukket ned i Benghazi, efter et bazooka-angreb på ambassadørens konvoj nogle måneder tidligere.

Alle disse informationer var blevet cirkuleret i hele den amerikanske regering gennem en række sikkerhedsskønsrapporter fra Udenrigsministeriet, der regelmæssigt var blevet opdateret forud for angrebet i Benghazi den 11. september. Flere end 100 sider af disse telegrammer og memoer fra Udenrigsministeriet blev frigivet til offentligheden inden for uger efter Benghazi-angrebet og gav klare beviser for sikkerhedskrisen i det østlige Libyen forud for 11. september 2012.

Forfatteren Edward Klein indsamlede detaljerede øjenvidneskildringer til begivenhederne i Benghazi, Tripoli og Washington den 11. sept. 2012. Disse detaljer blev fremlagt i et kapitel af hans bog *Blood Feud* (Blodfejde) fra juni 2014. *Executive Intelligence Review* bekræftede uafhængigt mange af nøgledetaljerne i Kleins beretning, både før og efter dens offentliggørelse, idet de trak på regeringskilder og -dokumenter.

Faktisk havde *EIR*, på morgenen efter angrebet den 11. sept. i

Benghazi, modtaget en detaljeret beretning om det overlagte angreb dagen før, fra en højtplaceret amerikansk efterretningskilde, der havde været oppe hele natten og modtaget rapporter fra diplomatiske kilder i området.

De grundlæggende kendsgerninger

De grundlæggende kendsgerninger er følgende:

Kl. 18 om eftermiddagen den 11. september 2012 modtog udenrigsminister Clinton og et team af topassistenter i Udenrigsministeriet en detaljeret briefing fra den diplomatiske missions vicechef Hicks, der leverede en op-til-minuttet redegørelse af det tungt bevæbnede, velplanlagte angreb på den diplomatiske mission. Der var ingen omtale af nogen forudgående protester, blot en detaljeret rapport om terrorangrebet, og foreløbige rapporter om, at Ansar al-Sharia over Internettet havde påtaget sig ansvaret for angrebet. Et kort telegram fra Tripoli til Washington, der blev cirkuleret til alle relevante amerikanske nationale sikkerhedsafdelinger, diplomatiske og militære afdelinger, nævnte Ansar al-Sharias rolle.

Ifølge topassistenter til udenrigsminister Clinton placerede præsident Obama kl. 22 om aftenen den 11. sept. en personlig telefonsamtale til udenrigsminister Clinton, hvor han gav hende ordre til at udstede en pressemeddelelse med påstanden om, at angrebet på det amerikanske kompleks havde været en »spontan protest« rettet imod en nyligt udgiven video, der bagvaskede profeten Mohammed.

I en artikel den 22. juni 2014 i New York Post skrev Edward Klein i en opsummering af sine undersøgelsesresultater:

»Kl. 22 om aftenen den 11. sept. 2012, da Hillary Clinton modtog en telefonopringning fra præsident Obama, var hun en

af de grundigst briefede embedsmænd i Washington om den igangværende katastrofe i Benghazi, Libyen. Hun vidste, at ambassadør Christopher Stevens og en kommunikationsoperatør var døde, og at angriberne havde lanceret et velkoordineret mortarangreb på CIA-annekset, som skulle komme til at koste endnu to amerikanere livet.

Hun var ikke i tvivl om, at et terrorangreb var blevet lanceret imod Amerika på årsdagen 11. september. Da Hillary imidlertid tog telefonen og hørte Obamas stemme, fandt hun ud af, at præsidenten havde andre idéer i tankerne. Med endnu to måneder tilbage før valgdagen præledede han stadig med, at han havde jaget al-Qaeda på flugt.»

Klein interviewede en af udenrigsminister Clintons juridiske toprådgivere, der fortalte ham:

»Obama ville have hende til at sige, at angrebet havde været en spontan demonstration, udløst af en obskur video på internettet, der nedgjorde profeten Mohammed. Hillary sagde til Obama:

'Hr. præsident, den historie er ikke troværdig.'

Han sagde,

'Hillary, jeg har brug for, at du udsteder en erklæring fra Udenrigsministeriet så hurtigt som muligt.'«

Udenrigsminister Clinton indgik sluttelig et råddent kompromis. Idet hun indså, at hvis hun gjorde det rigtige – hvilket ville have været at træde offentligt tilbage i protest over præsidentens ordre om at lyve om det mest ødelæggende terrorangreb på USA, siden det oprindelige 11. sept.-angreb – ville Obama tabe genvalget, hun ville få skylden, og hendes egne udsigter til at vinde præsidentembedet ville forsvinde ned i afløbet, kapitulerede hun.

Kort efter kl. 22 den 11. sept., 2012, udstedte Hillary

Clinton den første officielle erklæring fra Obamaregeringen, der hævdede, at angrebet var »spontant« og motiveret af videobagvaskelsen.

Menneskeheden konfronteret med udslettelse

Intet kan gøre Hillarys handling ugjort, under Obamas ordrer, om aftenen den 11. sept. 2012. Hillary Clinton er blevet indstævnet til fremmøde for Husets Specialkomite om Benghazi til oktober for at vidne under ed. På et tidspunkt før hendes fremmøde vil Cheryl Mills, der var hendes stabschef på tidspunktet for 11. sept.-angrebene, og som tidligere havde tjent som Det Hvide Hus' generalrådgiver under præsident Bill Clinton, vidne under ed.

Der er ingen tvivl om, at den fulde sandhed om Obamas foragtelige opførsel om Benghazi sluttelig vil komme frem. Det afgørende spørgsmål er: Hvornår vil sandheden blive afsløret, og Obama bragt til fald?

Hvis regnskabet's time udsættes til kongresundersøgelsen modtager Mills og Clintons vidneafleggelse i oktober, vil der måske ikke være nogen Kongres. Der vil måske ikke være noget USA. Menneskeheden vil måske allerede være blevet udryddet i en atomkrig, som vil være forbi i løbet af et par dage, med store dele af menneskeheden udslettet under denne udveksling af atomangreb.

Menneskehedens skæbne står, på en særdeles realistisk måde, på spil. Den eneste mulighed er, at Hillary Clinton træder frem nu. Hun er det afgørende øjenvidne til præsidentens overlagte løgne. Hun kan levere uomtvisteligt vidnesbyrd, støttet af andre topembedsmænd i Udenrigsministeriet.

Det vil betyde slutningen for Hillary Clintons kampagne om at

blive præsident, men det vil også betyde slutningen på Obamas præsidentskab – før han får mulighed for at lancere provokationer, der kunne udslette menneskeheden. For Hillary Clinton er der kun en ting, der er det rigtige at gøre, og tiden rinder hastigt ud.

Se også: (LaRouchePAC) Hillary Clinton Must Tell the Truth About Benghazi, and Bring Down Obama Before He Unleashes the Guns of August,

Det britiske Imperium smuldrer; Banen er klar for en Ny global Æra

Leder fra LaRouche-bevægelsen, 27. juli, 2015 – Det britiske Imperiums kollaps fortsætter under vægten af implosionen af dets finanssystem. Tiden er nu inde til at skabe et nyt system, der er fri for deduktiv matematik!

Vi har levet i en verden af tåbelighed, af tro på dollaren, på monetære værdier, i stedet for de skabende, produktive værdier, sagde Lyndon LaRouche til en forsamling på **Manhattan i søndags**.

Se video her:

LaRouche sagde til deltagerne, at menneskehedens fremtid er afhængig af, at man afviser disse matematiske tilgange og kommer tilbage til nogle standarder, baseret på principper, som er menneskelige, fysiske standarder. Ikke matematiske standarder, men menneskelige standarder. Forøgelsen af arbejdskraftens produktive evne, som den repræsenteres af anvendelsen af fysiske udviklingsprincipper, der kan anvendes i menneskers praktiske adfærd.

For at gøre dette må Det britiske Monarki og dets håndlanger Obama fejles bort, og et nyt præsidentskab må virkeliggøres[1], som vil samarbejde med Rusland, Kina og resten af BRIKS-nationerne. Denne proces fortsætter. Endnu mens Imperiet er i færd med at kollapse, distancerer flere lande og institutioner sig fra det kollapsende system.

Typisk herfor er udtalelsen fra lederen af den polske centralbank, Marek Belka, hvor han siger, at **Polen ikke vil tilslutte sig euroen**, som rapporteres af *London Daily Telegraph*. Belka sagde,

»Man skal ikke fare ind, når der stadig kommer røg fra et hus, der var i brand. Det er simpelt hen ikke sikkert at gøre det. Så længe, Eurozonen har problemer med nogle af sine medlemmer, skal man ikke forvente, at vi er entusiastiske mht. at tilslutte os.«

Belka sagde også, at verden var ved at løbe tør for ammunition til at bekæmpe den næste finanskrisen. Under en diskussion i går sagde LaRouche, at den polske holdning er en faktor af stor betydning. Den almindelige polak ønsker ikke at være deltager i en krig mellem Tyskland og Rusland. De ville foretrække at være en bro, ikke en slagmark.

Nærmere hjemme er Det forenede Kongerige (UK) ved at falde fra hinanden. I sidste uge så man de store, britiske aviser afsløre hjemmevideoen, hvor Dronning Elizabeth som barn lærer den nazistiske Heil Hitler-hilsen, og Dronningens

angrebspuddel, Tony Blair, slide i det, da der udbrød en revolte i Labourpartiet imod Dronningens nazistiske nedskæringspolitik. Det rapporteredes i går, at Skotlands tidligere førsteminister, Alex Salmond, siger, at endnu en **folkeafstemning om skotsk uafhængighed** er uundgåelig.

Tidligere på ugen kaldte Blair det Skotske Nationalparti for en flok hulemænd, fordi de erklærede sig for at være den førende opposition mod regeringens nedskæringer i velfærden.

Og i USA vokser momentet for Glass-Steagall, der nu optager en central plads i præsidentvalgkampagnen. I søndags var den amerikanske presse fyldt med kommentarer om Hillary Clintons kollapsende kampagne pga. tillidsfaktoren, og nogle peger endda på Obamas Hvide Hus som værende ophavsmændene til, at historien om den potentielle undersøgelse af Hillarys e-mails blev lækket. Men LaRouche understregede, at **Glass-Steagall er SPØRGSMÅLET**, og alt, hvad der ikke fokuserer på dette, kan man ikke forlade sig på.

De politiske midler til at feje alt dette til side og bringe et nyt system på plads, der er baseret på menneskehedens fælles interesser, er for hånden. Det kan kun gøres på globalt plan, og det er, hvad LaRouche er i færd med at bringe til virkeliggørelse gennem sit Manhattan-projekt. Glem alt om at forsøge at forandre verden fra et lokalt Pladderballe Overdrev-perspektiv. Det vil ikke virke. Kun gennem at løfte menneskehedens moralske egenskaber gennem videnskab og kunst, som under sessionerne med LaRouche og tilknyttede kororganisation, kan man opnå midlerne til rent faktisk at besejre Det britiske Imperium.

[1] Se: [»Det kommende overgangspræsidentskab under Glass-Steagall; Fremtiden hedder Alexander Hamilton«](#),

LaRouche advarer om atomare 'August-kanoner', med mindre Obama smides ud

Leder fra LaRouche-bevægelsen, 28. juli 2015 – I går advarede Lyndon LaRouche offentligt om, at, med mindre præsident Obama enten fjernes fra embedet, eller fratages enhver politisk selvstændighed, så vil han bruge Kongressens ferie i august måned som et belejligt øjeblik til at fremprovokere en konfrontation med Rusland, der kunne føre til generel krig, inklusive en atomar udslettelseskrig.

»Vi nærmer os et tidspunkt«, med Kongressens tilbagetrækning i august måned, advarede LaRouche,

»hvor Obama vil have frie hænder til at lancere en krig, uden nogen som helst opposition. Og det er ekstremt farligt ... Denne krig ville sandsynligvis betyde en atomkrig; Rusland vil ikke lancere krigen, men Rusland vil være klar til at reagere på lanceringen af denne krig, omgående. Det er situationen. Og det kan betyde udslettelsen af en masse mennesker på kloden.«

Den eneste mulighed for at undgå krig på dette fremskredne tidspunkt, fortsatte LaRouche, er at fjerne Obama fra embedet, eller forkrøble ham så meget med afsløringer af hans forbrydelser, at han er lammet i at handle.

LaRouche understregede:

»Vi må altså forstå, at, for det første, vi må forhindre Obama i at have kontrollen til at lancere en krig, når Kongressen forlader Washington i august ... Det er farligt.

Der er flere andre overvejelser, der ligeledes er farlige; at den forkerte part kommer ind i krigen, for eksempel, og denne komplikation. Alle disse ting ligger i det.»

LaRouche pegede specifikt på Tyrkiets eskalerende involvering i den løbende konflikt i Syrien som et fremstående eksempel på den form for provokationer, som aktiveringen af Sektor Højre i Ukraine, der kan tjene som påskud for, at Obama lancerer et angreb på Rusland.

»Og det vil fra vores (LaRouche-bevægelsens) side, tror jeg, kræve mere stress end vi nogensinde før har oplevet, for at imødegå alle de krav, der repræsenterer en rimelig sikkerhed for, at vi kan undgå en atomkrig. Og der står vi.»

Blandt mulighederne for at fjerne Obamas planer om krig, som LaRouche nævner i sin **ugentlige live-dialog med den Politiske Komite**, er udsigten til, at Hillary Clinton toner rent flag mht., hvad hun ved om præsident Obamas overlagte løgn om terrorangrebet i Benghazi den 11. september, 2012, der resulterede i mordene på den amerikanske ambassadør Chris Stevens og tre andre, amerikanske embedsmænd.

»Der er sagen om Hillary. Sagen om Hillary er ekstremt betydningsfuld, for spørgsmålet er, om hun løj i spørgsmålet om Obamas rolle [i Benghazi-affæren]? Og derfor kan Obama stoppes, hvis Hillary er ærlig. Hvis hun ikke er ærlig, så har vi et problem. Og vi har for nylig set, at, i disse spørgsmål, er hun ikke ærlig. I spørgsmålet om Glass-Steagall, for eksempel, er hun ikke ærlig.»

LaRouche understregede, at den udfordring, der ligger på bordet lige nu, er at tage de nødvendige skridt til at forhindre en krig, en potentiel udslettelseskrig, i at blive udløst af præsident Obama.

Han konkluderede:

»Det er, hvad der bekymrer mig: Hvordan kan vi undgå, at

denne ting indtræffer? Ikke, om krigen vil indtræffe, men hvordan kan vi handle for at sikre, at den ikke indtræffer?

Og derfor, hvis vi ikke får noget lederskab fra USA's regering, og hvis vi ikke får jobbet udført, før Kongressen går fra til sommerpause, så vil vi have nået den maksimale fare, med mindre Obama er blevet fjernet før da. Og der står vi.»

USA: Det kommende overgangs- præsidentskab under Glass- Steagall. Fremtiden hedder Alexander Hamilton

Genoplivelsen af Glass-Steagall er den enkeltstående, mest presserende nødvendige prioritet, som Amerika står overfor. Hvis vi handler på det nu, vil verden forandres, og en vej ud af vores nuværende krise vil fremkomme. Der er ingen grund til at gå i panik over faren for et »finanskrak«; Glass-Steagall er løsningen.

Download (PDF, Unknown)

Huset Windsors kommende undergang: Afslutningen på en lang, hæslig historie Af Helga Zepp-LaRouche

Jo hurtigere, huset Windsor ender på historiens losseplads, des bedre chancer er der for at reorganisere det totalt bankerotte, transatlantiske finanssystem og undgå en ny – denne gang atomar – verdenskrig. I denne forbindelse er offentliggørelsen af en 17 sekunder lang video, på hvilken den 7-8-årige Elizabeth – senere Dronning Elizabeth II – ses udføre Heil Hitler-gestus, blot toppen af isbjerget.

Download (PDF, Unknown)

Helga Zepp-LaRouche: Vores eneste redning består i en vedtagelse af Glass- Steagall NU!

Finanssystemet er allerede bankerot

Der findes en løsning på krisen. Det transatlantiske imperiums kasinoøkonomi må endes. Til dette formål er indførelsen af et Glass/Steagall-system på globalt plan det uundværlige, første skridt. Dernæst må en international gældskonference adskille og afskrive den illegitime gæld fra den legitime. Et kreditsystem for suveræne stater, sådan, som Alexander Hamilton virkeliggjorde det, må dernæst blive grundlag for et nyt, internationalt kreditsystem, sådan, som det allerede i princippet eksisterer i BRIKS-staternes nye banker. De europæiske stater må få deres suverænitet over deres økonomi og valuta tilbage og dernæst, som Fædrelandenes Europa i de Gaulles forståelse, samarbejde i et »win-win«-perspektiv med BRIKS-staterne om opbygningen af den Nye Silkevej.

Download (PDF, Unknown)

Kun Glass-Steagall kan redde Europa fra fascisme og krig

Leder fra LaRouche-bevægelsen 16. juli 2015 – IMF's rapport, der den 14. juli blev lækket til offentligheden, og som indrømmer, at den såkaldte aftale, der blev indgået med Grækenland i weekenden, ikke kan fungere, og at Grækenland vil have behov for massiv gældsafskrivning eller sanering, har endnu engang demonstreret, at der er kredse i Europa, som både Det britiske Monarki og den tyske finansminister Schäuble er typiske eksempler på, der har til hensigt at begå folkemord i

Nazi-stil. IMF-dokumentet foreslog, at der skulle være et 30-årigt moratorium på Grækenlands afbetalinger på gælden – både hovedstol og renter – for at afbøde den græske nations totale kollaps.

I skarp kontrast hertil kræver Schäuble fuld betaling, kombineret med en dybtgående nedskæringspolitik, som den logiske begrundelse for den græske udelukkelse af Den europæiske, monetære Union (EMU'en). City of London kræver, på vegne af den britiske krone, udplyndringen af græske bankindeståender i en bail-in, der er mere vidtgående og kriminel end den cypriotiske bail-in. Højtplacerede amerikanske efterretningskilder advarer om et overhængende militærkup i Grækenland som en del af et overordnet tiltag hen imod direkte fascisme i hele Europa. Da Ukraine, under Janukovitj, afviste den morderiske svindel med EU's Partnerskab mod Øst, udvirkede (den amerikanske viceudenrigsminister Victoria) Nuland og kompagni et statskup med anvendelse af deciderede neonazistiske Bandera-mordere til at udføre jobbet. Nu tænker man sig den samme skæbne for Grækenland, et fuldgældigt medlem af EU og EMU'en.

Under disse omstændigheder gentog Lyndon LaRouche onsdag, at den eneste løsning på den totale disintegration af hele det transatlantiske område er den omgående vedtagelse af Glass-Steagall i USA. Fremstødet for Glass-Steagall, der kommer fra det amerikanske Senat, drives frem af en, blandt en håndfuld senatorer, klar erkendelse af, at situationen i hele det transatlantiske område har nået et punkt, hvor der ingen vej tilbage er. Enten køres vedtagelsen af Glass-Steagall omgående igennem i USA, eller også er Europa dømt til undergang.

Der er en tydelig fornemmelse af, at London/Wall Street-systemet er på randen af total disintegration. Den amerikanske finansminister, Jack Lew, blev som hastesag udsendt til Berlin, Frankfurt, Paris og Bruxelles onsdag for at intervenere direkte. Lew har, ligesom Obama, ingen løsning, men er desperat, fordi hele Wall Street-systemet er på den

yderste rand. En græsk betalingsstandsning vil udløse en massiv 'blowout' i derivater, der omgående vil ramme Wall Street, London, Frankfurt og Paris.

Et momentum for Glass-Steagall fortsætter med at vokse, ledsaget af et bagslag, der er ved at bygges op imod Hillary Clinton, fordi hun ikke har tilsluttet sig kampen for Glass-Steagall. Den tidligere arbejdsminister i Clintonregeringen, Robert Reich, skrev onsdag en bidende kritik af Hillary, der befandt sig på scenen som landets daværende førstedame, da Glass-Steagall blev ophævet – og for konsekvenserne af dette kup mod hendes mand. «Hun burde vide bedre», konkluderede Reich.

Det er ingen hemmelighed, at Lyndon LaRouche besluttede, hvad der skulle gøres i hele denne sammenbrudskrise, længe før krakket i 2007-08; han fastlagde også det eneste tilgængelige bodsmiddel, der begynder med den omgående vedtagelse af Glass-Steagall, som loven oprindeligt blev promoveret af FDR. Wall Street er håbløst bankerot, den britiske krone forfølger en politik med massefolkemord, der nu udspilles i hjertet af Kontinental-Europa, og LaRouche-løsningen er den eneste fornuftige mulighed.

Denne kendsgerning er umulig at undgå på dette tidspunkt. En Glass-Steagall-sejr er inden for rækkevidde, og det forandrer alt.

Læs også: [Supplerende materiale:](#)

»IMF Leak Spurs Firestorm over Debt Deal«

»Varoufakis Details EU-ECB Plot to 'Humiliate' Greece«

»Hillary, of All People, Should Remember«

Den britiske Dronning gav ordre til Schäuble om at slå ned på Grækenland; Her er hendes næste ordrer til Obama

Leder fra LaRouche-bevægelsen, 16. juli 2015 – Det var Dronning Elizabeth personligt, der gav den tyske finansminister Schäuble ordre til det bogstavelige mord på den græske nation i Eurozonens topmødeforhandlinger om gæld den 12.-13. juli.

Forhandlinger om den græske gæld havde fundet sted i juni. Tysklands krav mod Grækenland var langt mere moderate på det tidspunkt, iflg. et AP-telegram i dag, udgivet i New York Times. Men så blev disse forhandlinger sat i bero den 26. juni, mens man afventede resultatet af den græske folkeafstemning, der afholdtes 5. juli. (I denne folkeafstemning stemte grækerne med overvældende flertal nej til nedskæringskravene fra Tyskland og Eurozone-landene.)

Netop i den periode, hvor forhandlingerne blev afbrudt, foretog Dronning Elizabeth et sjældent besøg til Tyskland 23.-24. juni, og der mødtes hun med kansler Angela Merkel, blandt andre. Det vides ikke på nuværende tidspunkt, om hun også mødtes med den tyske finansminister Wolfgang Schäuble. Men den 25. juni, på Dronningens sidste besøgsdag, klagede kansler Merkel over, at de græske forhandlinger var »kommet bagud«, og Schäuble advarede om, at de to sider fjernede sig fra hinanden.

Så, sidste lørdag den 11. juli, aftenen før genoptagelsen af de afbrudte forhandlinger, dukkede Schäuble og den tyske delegation op med nye krav, de »hårdeste nogensinde«, som selv deres allierede sagde »kom ud af den blå luft«, rapporterer AP. En topmødedeltager

»sagde, at de yderligere krav omgående blev opfattet som provokerende«.

Schäuble havde modtaget og udført Dronningens ordre. Han krævede endda, at Grækenland blev smidt ud af eurozonen. Selv om Grækenland ikke blev smidt ud på det tidspunkt, så var krænkelserne af suveræniteten og de folkemorderiske betingelser så brutale, at de kunne sidestilles med mordet på Grækenland.

»Dette gør det meget klart«, sagde Lyndon LaRouche i dag. »Schäuble gør for Dronningen.«

Og alligevel insisterede Schäuble fortsat på en græsk exit af euroen i dag, selv efter Grækenland havde underskrevet hans diktat. »Og han får den exit, han vil have«, sagde LaRouche.

»Det er indlysende, at han får en exit. Og så er det, at Grækenland går til Rusland. Og når de først går til Rusland, så er det, der på det tidspunkt vil ske, at det europæiske kontinentalområde vil styrte ud i en nedadgående spiral. Og dette vil dernæst forme alting.

Det er her, briterne regner med Obama, mht. at fremsætte en casus belli, der rent faktisk vil være en britisk casus belli. At redde situationen vil blive påskuddet for krigen. Rusland vil få et ultimatum: enten underkaster I jer os, eller også går vi i krig med jer. Briterne vil skabe en konfrontation mellem Rusland og det amerikanske præsidentskab, og Obama, USA's præsident vil gå i krig med Rusland.

Det er scenariet. Og spillet mod Kina er en del af samme

mønster. Sagen er klar: Spørgsmålet er: hvem har modet til at se kendsgerningerne i øjnene? Og der er meget få mennesker, der har modet til at se kendsgerningerne i øjnene. For det, der vil ske, er, at institutionerne under den amerikanske regering dernæst vil lancere en krig.

Det, Schäuble har gjort under Dronningens ordre, vil være en del af påskuddet. Det britiske Imperiums politik vil dernæst være at få USA til at lancere krig mod Rusland. Som Rusland vil være forberedt til. Det betyder udslettelsen af en stor del af menneskeslægten, men Det britiske Imperium ønsker jo netop at reducere en stor del af den menneskelige befolkning.

Men det er kendsgerningerne. Lad os så se, hvor meget hjerne og mod folk måtte have. For andet kan vi efter dette ikke gøre. Vi må skabe denne udfordring»,

konkluderede LaRouche.

Læs også: [British Monarchy Imposes Policy of Genocide Against Greece](#)

Supplerende materiale:

Undertvingelsen af Grækenland går hastigt fremad, for at »redde Eurozonen«

I kølvandet på det græske parlaments ja til at vedtage EU's drakoniske bailout-aftaler, tages der afsindige skridt til at

redde Eurozonen. Dagen i går begyndte med en erklæring af Klaus Regling, chef for den Europæiske Stabilitetsmekanisme (ESM), dvs. fonden til bailout ('bankredning'), at, hvis en bailout ikke udarbejdes, kunne det græske banksystem kollapse med alvorlige konsekvenser for hele Eurozonen.

Den europæiske Centralbank (ECB) skabte i realiteten den græske bankkrise, da den afskar Grækenland fra normale likviditetsoperationer med det samme, den nye regering kom til magten sidste januar. Den forværrede dernæst krisen ved kun at udstede nødlikviditet under det niveau, som banker behøvede for at fungere; og sluttelig afskar den bankerne totalt, da regeringen udskrev folkeafstemningen den 5. juli. I en erklæring til den tyske ARD-kanal advarede Regling om, at ikke alene kunne de græske banker kollapse uden en tredje bailout, men at

»de fire største, systemisk relevante banker i et land ikke længere fungerer, dette har alvorlige konsekvenser for ikke alene Grækenland ... men også for hele Eurozonen«.

Kort tid efter udstedte Eurogruppen erklæring, der hilste det græske parlaments vedtagelse af låneaftalen velkommen. De påpegede, at endnu en afstemning må finde sted den 22. juli for at vedtage endnu en række aftaler.

Eurogruppen godkendte et »bro-lån« på 7 mia. euro, som ESM skulle uddele i portioner. Det lån over 3 måneder, som Grækenland kun vil kunne tilbagebetale med flere bailout-lån, vil blive brugt til tilbagebetalingerne den 20. juli og igen i august på græske obligationer, som indehaves af ECB. Det vil også gå til at betale IMF.

Ligeledes i går annoncerede præsident Mario Draghi, at nødlikviditet til de græske banker vil begynde igen med ynkelige 900 mio. euro, næsten det laveste beløb i seks måneder. Draghi var så fræk at hævde, at ECB havde været ovenud generøs over for Grækenland. Mht. gældssanering sagde

han, »det er ukontroversielt, at gældsafskrivning er nødvendig.« Han bekræftede også, at banken ville modtage de 4,2 mia. euro den 20. juli, og at IMF også ville få sin betaling.

Ikke desto mindre fortsatte han med at kritisere Athen og sagde, at der fortsat herskede tvivl vedr. den græske regerings villighed og evne til at gennemføre de økonomiske reformer, som kreditorerne krævede. Draghis erklæring kom efter det græske parlaments afstemning tidligere i går. Med en slet skjult trussel sagde han,

»Uanset hvem man taler med, er der spørgsmål mht. viljen og evnen til at implementere det«,

og tilføjede, at det var op til Athen at berolige disse tvivl.

**TEMA: Glass-Steagall 1933:
Franklin D. Roosevelts 100-
dages program –
Med hans egne ord
– FDR's Første
indsættelsestale.
På grund af emnets**

**presserende
aktualitet genoptrykker vi
her 2
artikler fra 2013, samt, for
første
gang, FDR's Første
indsættelsestale. 'Must'
læse!**

Det, som FDR forstod og handlede på, var den fundamentale forpligtelse, der stadfæstes i Den amerikanske Forfatning, og som på enestående måde gives udtryk i Fortalen, nemlig, at de umiddelbare forholdsregler, der var nødvendige for at få folk ud af Den store Depressions elendighed, *på samme tid måtte lægge grunden til fremskridt på længere sigt* (redaktionens fremhævelse).

Han udtrykte det således: »Fra min regerings allerførste dag lå tryghed os lige så meget på sinde, som afstivning af

bankerne, umiddelbar fremskaffelse af jobs og købekraftens forbedring. Vi er i rimeligt tempo kommet langt med genrejsningen; vi er ikke kommet så langt med reformerne i det samme tidsrum. Men her i foråret 1938 er reformer lige så påtrængende nødvendige, som de var i foråret 1933.«

Download (PDF, Unknown)

Mordet på Grækenland

Leder fra LaRouche-bevægelsen 14. juli 2015 – Efter at have reflekteret over de nye og brutale grusomheder, som netop er blevet påtvunget den græske nation og det græske folk af europæiske »ledere«, erklærede Lyndon LaRouche i går aftes,

»Dette er et folkemord, der styres fra Storbritannien, og det er dødsstødet for Den europæiske Union.

EU vil disintegre, det er Det britiske Imperium, der har gjort dette. De opererede gennem den tyske finansminister, Schäuble, der repræsenterer den ekstreme højrefløjsindflydelse på den tyske kansler Merkel. Men Tyskland kan ikke klare dette. Det vil derfor nu også gå ind i en krise.

Og hvad mere er, så repræsenterer denne sammenbrudskrise af Den europæiske Union, der køres af briterne, også en alvorlig og umiddelbar fare for krig med Rusland, og en fare

for fascisme.«

I dag så vi også, at Hillary Clinton blev afsløret som totalt diskvalificeret til at være præsidentkandidat gennem et enkelt spørgsmål på fem ord, stillet til hende af repræsentant for LaRouchePAC, Daniel Burke, under hendes tale i New York: »Vil du genindføre Glass-Steagall?« Hendes manglende respons, og dernæst hendes rådgivers erklæring til pressen om, at hun vil modsætte sig Glass-Steagall, blev til en stadig voksende nyhed over hele USA og i den britiske presse.

LaRouche sagde:

»Hillarys politiske karriere var en fejltagelse. Hun er en advokat, ikke en videnskabskvinde. Hun blev stillet et spørgsmål, og hun nægtede at sige sandheden om det offentligt. Det bliver hendes død.

Hendes karriere er nu baseret på at støtte Obama – både gennem hendes afvisning af at kommentere, og dernæst gennem hendes rådgiver, der afviste det. Begge dele reflekterer den kendsgerning, at hun stadig er for Obama.

Dette betyder, at hun er blevet afsløret som et falsum. Hun har ingen Glass-Steagall-politik, mens medlemmer af Senatet har. Hun er implicit færdig i politik, og det igennem sin egen fejl. Hun ødelagde sin karriere ved at opføre sig som en dum opportunist.«

De to spørgsmål er direkte forbundet med hinanden, som LaRouchePAC's Burke gjorde det klart i sit interview med pressen: Sammenbruddet i eurogælden kan udløse en transatlantisk bankkrise, hvornår det skal være, og den eneste sikre handling imod dette er at genindføre Glass-Steagall til ikrafttræden, hurtigt, i USA, for at få det gennemført i Europa. Det er grunden til, at senatorer fremstillede et Glass-Steagall-forslag i denne uge, idet de kendte den hastigt voksende fare for et nyt og større finanskrak.

Supplerende materiale:

'Senator Clinton, vil du genindføre den ...?'

Det var kun fem ord, næsten uhørlige, selv på videoen, og som dernæst druknede i overlagte klapsalver fra forsamlingen, og dog er historien forandret som resultat.

»Senator Clinton, vil du genindføre Glass-Steagall?«

Lød kravet fra LaRouchePAC-aktivist Daniel Burke, som blev gentaget flere gange fra bagest i lokalet, idet Clinton var ved at afslutte sin tale om »økonomisk politik« – en tale helt uden noget indhold – på New School i New York City i går morges. Mens Burke hurtigt blev eskorteret ud, og Clinton således blev reddet af den orkestrerede støj fra den forsamlede flok, var nyheden allerede begyndt at cirkulere over hele planeten.

Den første dækning dukkede op inden for få minutter på websiden *Business Insider*, der interviewede Burke umiddelbart efter han blev smidt ud af salen. Interviewet rapporterede om Burkes tilknytning til LaRouchePAC og Lyndon LaRouche, hvad Glass/Steagall-loven er, og at Burke selv støttede handlingen »fra en upartisk gruppe af senatorer, inklusive senator Elizabeth Warren (D-MA) for at genindføre Glass-Steagall«. »Loven bør vedtages omgående, og helst inden for de næste to uger«, citerede *Business Insider* Burke.

»Vi ved faktisk ikke hvad potentialet for et umiddelbart finanskraak på baggrund af den græske udløsermekanisme er.«

I sin dækning bemærkede *American Banker* kortfattet,

»Alle demokraters standpunkt i 'for store til at lade gå ned-banker' og andre spørgsmål, der hidrører fra krisen, vil

måske blive bedømt ud fra, hvor tæt dette standpunkt ligger på senator Elizabeth Warrens, der for kort tid siden, sammen med senator John McCain, genintroducerede et lovforslag om at genoplive elementer af Glass/Steagall-loven. Hendes lovforslag ville kræve, at bankerne adskilte deres banker for almindelige indsættelsesforretninger fra højrisikoforetagender.»

Ifølge Burke selv var han blevet interviewet af mindst ni nyhedsmedier som resultat af sin intervention, i løbet af få minutter efter, at han blev smidt ud af begivenheden, inklusive *Wall Street Journal*, fransk fjernsyn, *Politico*, *Newsday*, den britiske Londonavis *Independant*, og med yderligere medier, der tog fotos eller trykt materiale for yderligere henvisninger.

Da hun således blev tvunget til at svare, udstedte Clinton en af de få erklæringer om politik i sin kampagne hidtil. »Man vil ikke få Glass-Steagall at se« fra Hillary, lød den studse erklæring til Reuters fra Alan Blinder, en af en stab på ti »økonomiske rådgivere«, der for nylig er blevet hyret til hendes kampagne. *The Hill* førte an i den amerikanske dækning af dette »nej« fra Clinton, og hvor pressen i New York City og Los Angeles, blandt andre, rapporterede, at Hillary var isoleret blandt andre kandidater, der støtter Glass-Steagall. På Facebook og Twitter galvaniserede dette støtter til de andre kandidater og ubeslutsomme demokrater; en læreraktivist fra New York skældte f.eks. ud på sin fagforeningsledelse for at have støttet Hillary for tidligt, mens de offentligt støttede senator Warrens Glass-Steagall-forslag S 1709!

I sin første reaktion på begivenheden erklærede Lyndon LaRouche,

»Hvis hun ikke er villig til at forsvare Glass-Steagall, så er hun ikke kvalificeret til at være kandidat.«

Hr. LaRouche forklarede yderligere sit syn på spørgsmålet i

gårsdagens LaRouchePAC Policy Committee.

EU ødelægger sig selv med vanvittig, bogstavelig talt nazistisk plan for Grækenland

I går var en skammens dag for Europa, sagde Helga Zepp-LaRouche, der, som stifter af Schiller Institutet, har ledet kampagnen for at bringe Europa ind i de BRIKS-allierede nationer. EU eksisterer nu blot som en monstrøs konstruktion, sagde Zepp-LaRouche under en telefonkonference i går; hun citerede *Financial Times'* højtplacerede kolumneskriver Wolfgang Münchau, der mandag morgen skrev, »Grækenlands kreditorer har ødelagt Eurozonen«.

Den Europæiske Unions »plan« for Grækenland er endnu en kriminel, ondsindet og groft inkompetent handling fra det, der går for at være Europas ledere. Efter at have afskåret al likviditet til det græske banksystem gennem Den Europæiske Centralbanks handling, der således i realiteten kollapsede Grækenlands betalingssystem, påtvang den Grækenland en udplyndringsaftale, der direkte vil erobre landets infrastruktur og banker, gennemtvinge en mere intens nedskæringspolitik, der på dramatisk vis vil forværre depressionen, der allerede dræber og gør et stort antal mennesker syge, og fremtvinge et regimeskift. Økonomien er allerede kollapsede med 25 %, arbejdsløsheden ligger på 27 %, ungdomsarbejdsløsheden er på 65 %, osv.

Den vanvittige og bogstavelig talt nazistiske »løsning« for Grækenland demonstreres mest dramatisk gennem dens plan om at øge Grækenlands absolut ubetalelige gældsburde – der allerede er på 350 milliarder euro og udgør 180 % af landets BNP – med yderligere 86 milliarder euro, til 225 % af BNP! Desuden vil planen, iflg. Jeroen Dijsselbloem, tage »fly, lufthavne,

infrastruktur og helt bestemt banker« og anbringe dem i en »fond«, hvor de skal sælges under EU-kommissionens kontrol, for Grækenlands kreditorer, fra Tyskland til gribbefundene.

Under nazisternes besættelse af Grækenland under Anden Verdenskrig, påtvang Hitler Grækenland et »tvunget lån« fra Grækenland til Nazityskland – der stadig ikke er betalt tilbage. Nu påtvinger kansler Merkel »tvungne betalinger« af ubetalelig gæld, der stammer fra en massiv bailout – 'bankredningspakke' – af bankerne i London og Europa i 2010-12.

Morgenens »plan« er baseret på en enorm, offentlig løgn, der forsøger at hævde, at bare fordi gælden er ubetalelig, betyder det ikke, at noget af gælden skal afskrives.

Dokumentet lyder:

»Der er alvorlige bekymringer med hensyn til den græske gæld erholdelighed, dette skyldes en lempelse i politikken under de seneste tolv måneder, der har resulteret i den nylige forværring af den nationale makroøkonomi og finansområdet.«

Sandheden er, at de London-centrerede storbanker er bankerot, på trods af de massive bailouts, de er dybt begravede i milliarder af euro i derivat-væddemål over gælden i Europas superforgældede lande, og derfor ikke vil tillade nogen afskrivning af gæld. Det er derfor, denne gæld er ubetalelig; den eneste løsning hedder en Glass/Steagall-reorganisering af disse banker for at tillade de spekulative enheder gå fallit. En gældsafskrivning kan finde sted, som det skete for Tyskland i 1953, hvilket lancerede dette lands »Wirtschaftswunder« (økonomiske mirakel).

Stiftende redaktør af *EIR* Lyndon LaRouche sagde igen i dag:

»Kravene mod Grækenland er falske, Det britiske Imperiums institutioner udstedte svindelgæld for at redde bankerne, og sagde så, at Grækenland skyldte den! Disse fyre er virkelig

nazister.«

Den nye »plan« kræver en række skattestigninger, inklusive en momsstigning, en reform af pensionerne og fjernelsen af tillæg til de fattigste pensionister, samt arbejdsmarkedsreformer. Den kræver en etablering af en fond på 50 milliard euro, bestående af statslige aktiver, der skal privatiseres. Dette på trods af, at IMF i sin seneste rapport om gældens erholdelighed konstaterer, at et sådant tal er ren fantasi.

Disse tiltag skal alle sammen vedtages som love – love, der på forhånd er gennemset af »europæiske institutioner« – af det græske parlament senest onsdag, den 15. juli. Indtil da vil den Europæiske Centralbank ikke engang genstarte nødløstørelsesoperationer til de græske banker, der fortsat er lukkede.

I en erklæring, som blev udgivet efter afslutningen af forhandlingerne, sagde den græske premierminister Alexis Tsipras, at aftalen var ekstremt hård, men at den blev indgået for at forhindre

»finansiel kvælning og kollaps af finanssystemet – dette er blevet planlagt ned til mindste detalje – idet den fornylig er blevet udtænkt til perfektion, og nu er i færd med at blive implementeret«.

Men som det er bemærket, så vil denne kvælning fortsætte som afpresning, i det mindste indtil efter, at parlamentet vedtager »planen«.

Brandstorm i Grækenland imod den 'Nye Versaillestraktat'

Den plan, som den græske premierminister Alexis Tsipras blev brutaliseret til at acceptere fra landets kreditorer, har skabt et enormt, folkeligt bagslag, der sår tvivl, om

politikken kan gennemføres. Følelsen af vrede i den græske befolkning er tydelig. Tidligere diplomat og medlem af EPAM Folkets Forenede Front, Leonidas Chrysanthopoulos, sagde til den russiske Tv-kanal RT, at aftalen var uacceptabel og ikke kunne gennemføres. Han sagde, at han frygtede, situationen kunne blive voldelig.

Forsvarsministeren og lederen af Tsipras' koalitionspartner Uafhængige Grækere, Panos Kammenos, talte med Reuters efter et møde med premierminister Alexis Tsipras:

»Premierministeren af dette land blev konfronteret med et kup, der blev iværksat af Tyskland og andre lande, denne aftale introducerede mange nye spørgsmål ... vi kan ikke være enige i den.«

Den tidligere finansminister Yanis Varoufakis fordømte aftalen i utvetydige vendinger. Han sagde til Australisk Radio:

»Dette er ydmygelsens politik. Trojkaen har sørget for, at de vil få ham til at æde hvert eneste ord, han har ytret i kritik af Trojkaen i løbet af de seneste fem år. Ikke bare i løbet af de seks måneder, hvor vi har været i regering, men i de forudgående år.«

»Dette har intet med økonomi at gøre. Det har intet at gøre med at sætte Grækenland på en kurs for økonomisk genrejsning. Dette er en ny Versaillesstraktat, der atter spøger i Europa, og premierministeren ved det. Han ved, at han er fortabt, hvis han gør det, og fortabt, hvis han ikke gør det.«

I en sammenligning af aftalen med militærets statskup i 1967 sagde han,

»I statskuppet var valget af våben for at knække demokratiet dengang tanks. Men denne gang var valget banker. Bankerne blev af fremmede magter brugt til at overtage regeringen. Forskellen er, at de denne gang overtager al offentlig

ejendom ... Projektet med et europæisk demokrati, med en forenet, europæisk, demokratisk union, har netop lidt en svidende katastrofe.»

Varoufakis afslørede, at han havde lavet udkast til meget foreløbige planer i tilfælde af en tvungen Græxit, men man frygtede, at hvis det blev kendt, ville planerne blive en selvopfyldende profeti, der var til fordel for dem, der ønsker Grækenland ud.

I hele Tsipras' parti Syriza giver man udtryk for modstand; det rapporteres, at 32 Syriza-parlamentsmedlemmer, inklusive fire ministre, har taget afstand til aftalen.

Arbejdsminister Panos Skourletis, en tidligere talsmand for Syriza, sagde til nationalt fjernsyn, at regeringen vil få brug for »lånte stemmer fra oppositionen« for at vedtage de nye nedskæringstiltag, som kreditorerne har krævet. *Kathimerini* citerer ham for at sige,

»Jeg kan ikke se, hvordan vi kan undgå valg i 2015 ... Det er unaturligt: Vi tror på noget andet end det, vi er blevet tvunget til at underskrive med en pistol for panden.»

Iskra-websiden, der taler for Syrizas Venstreplatform anført af energiminister Panagiotis Lafazanis, kom med hårde angreb, hvor han sagde, at »efter 17 timers 'forhandlinger' nåede lederne af Eurozone-landene frem til en ydmygende aftale for Grækenland og det græske folk«, som en »gældskoloni« i et »tyskovervåget EU«.

Syrizas parlamentsgruppe skal holde møde i dag.

Helga Zepp-LaRouche: Dramatisk vending: Den amerikanske Kongres står foran at genindføre Glass/Steagall- bankopdelingsloven

12. juli 2015 – Som et dramatisk nødtiltag for at afværge det umiddelbart truende kollaps af Wall Street-bankerne og hele det transatlantiske finanssystem har de fire, amerikanske senatorer Maria Cantwell, Elizabeth Warren, Angus King og John McCain den 7. juli i Senatet fremstillet et lovforslag, hvis tekst er så godt som identisk med et lovforslag, der allerede understøttes i Kongressen i Repræsentanternes Hus af 62 kongresmedlemmer. Dermed er det nødinstrument initieret for at forhindre det amerikanske, og også det europæiske, banksystems krak.

Download (PDF, Unknown)

Glass/Steagall indvarsler en

ny æra for menneskeheden: Wall Streets død er anledning til fest!

Fra LaRouche-bevægelsen 10. juli 2015 – Følgende er en parafrase af Lyndon LaRouches bemærkninger under en diskussion som forberedelse til aftenens live webcast på LaRouchePAC.com.

Vi befinder os nu på randen af en ny æra for menneskeheden. De medlemmer af Senatet, der har taget initiativ til at introducere en lovgivning for genindførelse af Glass/Steagall, bør legitimt anerkendes og lykønskes som helte. Æres den, der æres bør. Jeg er glædeligt overrasket over, at nogle ledende personer i Kongressen endelig er begyndt at se virkeligheden, som jeg ser den, og er begyndt at respondere. Hvorfor handlede de således? Fordi disse medlemmer af Senatet er helt klar over, at vi står foran et kollaps af hele den amerikanske økonomi, hvis man ikke tager disse Glass/Steagall-forholdsregler.

Konsekvenserne af ikke at vedtage Glass/Steagall nu ville være fatal for USA og verden. Hvad fik disse senatorer til at handle nu? Det skyldes, at de ved, at hele Wall Street-systemet er i færd med at kollapse totalt – og ligeledes det europæiske system. Vi bør derfor lykønske disse ledere i det amerikanske Senat for at gribe til denne umiddelbare handling, for hvis Wall Street går bankerot, ville det give stødet til en panik i hele det transatlantiske område, et totalt kollaps i hele det transatlantiske system. Wall Street er ikke levedygtigt; det er dødt, og fortjener ingen begravelse. Vi burde i stedet afholde en traditionel, irsk vågefest, for dette er anledning til at holde fest! Med den handling, som Senatet har taget initiativ til, kan vi gøre præcis, hvad Franklin Roosevelt gjorde i begyndelsen af sit præsidentskab og befri os selv fra disse parasitter.

Dette bliver den største handling på vejen til genrejsning i USA's nyere historie. Kongressen må bruge sin autoritet til at foretage et nødindgreb nu – ikke engang i fremtiden, men nu – for at redde USA fra at blive suget ind i et totalt kollaps af det internationale Wall Street-system, der ville blive verdenshistoriens største kollaps. Vi er vidne til en terminal bankerot, ligesom det, der sker med et bankerot selskab, men denne gang er det en hel nation og et helt område af verden, det samlede, nord-transatlantiske system.

Der er derfor intet, der har større prioritet end hastesagen med denne lov. Hele det transatlantiske system er i færd med at kollapse endnu nu, mens vi taler, en kendsgerning, som medlemmer af Senatet nu har indset. De siger det muligvis ikke offentligt af frygt for at sætte en panik i gang, men deres handlinger taler tilstrækkeligt højt. Lad være med at tænke deduktivt, i forhold til at forsøge at lægge begivenheder og øjeblikkets oplevelser sammen. Dette er fremtiden, der taler, og fremtiden erkendes nu af en betydningsfuld gruppe i Senatet. Deres beslutning om nu at gå ind for Glass/Steagall på denne måde er et produkt af deres erkendelse af, at hele svindelen nu står for fald. Wall Streets autoritet er blevet fjernet. Og den eneste måde at redde den amerikanske økonomi på er ved omgående at genindføre Glass/Steagall. Af denne grund fortjener de fuld kredit for deres handlingers seriøsitet, og dette må anerkendes som en vidunderlig begivenhed, der omformer hele historien.

Med Glass/Steagall kan vi ændre hele ordenen af relative værdier i hele det transatlantiske område. Bekymr jer ikke om aktieværdier. Bekymr jer ikke om Wall Streets interesser. Hele Wall Street-systemet er en fatal belastning inden for det amerikanske, økonomiske system som helhed og må ganske enkelt annulleres. Vi kan ikke have en institution, der er så bankerot, som Wall Street er nu, til at forgifte vores system indefra. Det hele er ved at ramle! Disse bankerotte værdier må annulleres. Når det sker, vil USA være befriet. Alle de

fiktive værdier vil være fjernet, og vi vil pludselig få et frisk syn på virkeligheden. De aktiviteter, der er virkelige og produktive, vil pludselig stige i deres relative værdi, i modsætning til de parasitter, der trak os ned. USA's befolkning, der har lidt under dette svindelagtige system, vil blive befriet og få fornemmelsen af muligheden for atter at være produktive, for at skabe fremtiden. Vi vil redde USA ved at udslette denne falske værdi og genetablere virkelig, økonomisk værdi ved at udrense skidtet fra vores system og skylle det ud, hvor det hører hjemme. Det, vi i øjeblikket bliver vidne til, er Wall Streets død, og det er en anledning til at holde fest! Og vi bør fejre dette initiativ, som medlemmer af det amerikanske Senat har taget og overrække dem vores lykønskninger, eftersom vi har en unik autoritet i denne sag. Vi har krævet en sådan handling i temmelig lang tid.

Tænk på fremtiden! Hvad indvarsler genindførelsen af Glass/Steagall? En ny æra for menneskeheden! Sådan kan det beskrives! Den største, økonomiske genrejsning i nyere historisk tid. En total reorganisering af værdier, ikke alene her i USA, men også i Europa og verden. Se på Kinas og Ruslands rolle. Disse nationer lancerer nu produktive kræfter, der ikke har noget fortilfælde i form af deres rækkevidde! De er af afgørende betydning og har magt til at indlede en videnskabsdrevet æra for planeten. Se på potentialet for en positiv relation mellem Tyskland og Rusland, hvis Merkel og Schäuble kan besejres. Dette kan reorganisere Europas økonomi som helhed. Se på de initiativer, som BRIKS-landene har taget under deres nylige topmøde i Rusland i denne uge. Dette indvarsler en stor fremtid for menneskeheden. Og Glass/Steagall her i USA har en afgørende rolle at spille. Hvad vil der så ske, som en direkte konsekvens af Glass/Steagall? Hvad er det næste, der sker? Fremtiden hedder Alexander Hamilton, helten fra New York. Gå simpelt hen tilbage til hans fire love, hans fire rapporter til Kongressen. Det er jeres vejviser for USA's økonomiske genrejsning. Vi vil gøre præcist, hvad Franklin Roosevelt

gjorde, og vi begynder med Glass/Steagall. Hvad var det, der fik disse Senatorer til at handle på dette netop nu, i det øjeblik, de gjorde? Det var, fordi de ved, at Wall Street er død. Vi skal ikke sørge. Wall Street er død! Gud være lovet!

Læs også: Sweep Aside the Madness of the Bankrupt System; Mobilize for Glass/Steagall!

Helga Zepp-LaRouche: Skab en Ny Renæssance Tale ved Schiller Instituttets konference i Paris

I hvert fald, jeg vil komme frem til den pointe, at vi har en civilisationskrise, der virkelig er altomfattende. Vi har nu nået et punkt i menneskehedens historie, hvor vi enten kan foretage et kvalitativt spring ind i et fuldstændigt nyt paradigme – og et nyt paradigme, det kan man finde historiske eksempler på, som man kan studere. Eksempler, hvor man havde en sammenbrudskrise, som i det fjortende århundrede i Italien, i hele Europa, faktisk.

Download (PDF, Unknown)

LaRouche: For at redde det transatlantiske område, GENINDFØR GLASS-STEAGALL NU!

Fra LaRouche-bevægelsen 6. juli 2015 – I dag responderede Lyndon LaRouche til søndagens jordskredsvalg, hvor de græske vælgere afviste Trojkaens 'nøjsomheds'-program, ved klart at sige, hvordan USA kan spille en afgørende rolle i løsningen af det kollaps af hele det britisk-kørte transatlantiske finanssystem, der ellers vil være uafvendeligt.

LaRouche krævede, at USA omgående vedtager en tilbagevenden til præsident Franklin D. Roosevelts oprindelige Glass/Steagall-politik. USA, erklærede LaRouche, bør sætte et eksempel for Europa ved omgående at genindføre FDR's Glass/Steagall.

»USA bør løse problemet med det europæiske rod, og begynde med rodet i Storbritannien, gennem en Glass/Steagall-reorganisering og ved at fjerne den abnormt store og ubrugelige gæld. Annuller al gæld, der ikke har nogen iboende værdi, ved at vende tilbage til præsident Roosevelts succesfulde model. Kun gennem en sådan annullering af gælden kan der være udsigt til en langsigtet genrejsning i fysiske, realøkonomiske termer.«

I sin ugentlige liveudsendelse med LaRouchePACs Policy Committee den 6. juli, forklarede LaRouche yderligere sit krav om en omgående genindførelse af Glass/Steagall.

»Det, der er sket som følge af begivenhederne i Grækenland i går og i dag, har skabt en situation, hvor ... de fleste nationer i Europa, og USA, implicit er bankerot. Det er det

første.

Hvad jeg mener med det første, med bankerotten, er, at Wall Street i særdeleshed, og alt, hvad der hænger sammen med Wall Street, nu rent faktisk er værdiløst. Det vil efterhånden vise sig, og vi håber, vi kan få det her under kontrol. Det betyder, at vi må handle for at få Glass/Steagall. Vi kan kun gøre det ved at igangsætte genindførelsen af Glass/Steagall. Det vil sige, i det transatlantiske område, som jeg nu taler om: Situationen er den, at især USA befinder sig i et sammenbrud. Det vil sige, at Wall Street og alt, hvad der relaterer til Wall Street, nu faktisk er værdiløst, og det vil blive meget vanskeligt for både Wall Street og præsident Obama at forsøge at skjule tingene i denne sag.

Den anden side af situationen er den, at det fuldt ud er muligt for os i selve USA, og med samarbejde med visse kredse i Europa og andre steder er vi udmærket i stand til at løse problemet. Løsningen er åbenlyst Glass/Steagall, Franklin Roosevelts egen Glass/Steagall. Det er nøglen.

Den eneste måde, hvorpå USA og den amerikanske befolkning har en chance for at undgå et generelt sammenbrud af finanssystemet i USA, er at gå tilbage til Glass/Steagall. Det ville betyde, at vi simpelt hen vil annullere det meste af det, der kaldes Wall Street og alt, hvad der ligner det; annuller det. Det er affald. Det har ingen iboende værdi.

Vi må derfor gå tilbage til Franklin Roosevelts politik for at redde USA's økonomi. Det vil blive 'en hård række at hakke', for den tilgængelige dygtighed i USA's befolkning er dårlig. Arbejdskraftens produktive evne i den amerikanske befolkning er i vid udstrækning brudt sammen ...

Vi kan se det, når folk siger, 'Jamen, nogle mennesker er fattige, de er ikke værd at beholde'. Det er ikke problemet, det er ikke sandheden. Det, de forsøger, er at aflive folk, som f.eks. i Californien. Det, der foregår i Californien, er i

realiteten en overlagt hensigt om at aflive så mange mennesker som muligt i Californien og omkringliggende områder. Det er, hvad politikken går ud på; det er ligefrem snak, ingen udenomssnak. Og Californiens guvernør er en af de ledere, der fører en kampagne for massenedslagting af folk i Californien og omkringliggende områder. Det er virkeligheden!

Hvis vi imidlertid indfører Glass/Steagall, Franklin Roosevelts Glass/Steagall gennem midler, som jeg er helt bevidst om kan lade sig gøre, så kan vi undgå dette. Men nøglen til det, der driver det frem, er den kendsgerning, at den europæiske økonomi er ved at gå ind i en nedadgående spiral, og dette inkluderer selve det britiske system, og det betyder andre områder.«

Se også:

Greeks say 'No, There's a Limit to the Tyrant's Power!' Now What are We Going To Do?

Helga Zepp-LaRouche: Forbundskansler Merkel, trød tilbage!

Regimeskift ... det synes verden næsten at have vænnet sig til. Men imod et medlem af EU, og så lige præcis mod et land, der repræsenterer demokratiets vugge? Noget sådant som, at Tsipras-regeringen har vovet at vinde det demokratiske valg imod Trojka-diktatet, og dernæst gjorde et uhørt forsøg på at

virkeliggøre vælgerne mandat, det har dette EU ikke forudset.

Download (PDF, Unknown)

EIR: Hvorfor grækerne elsker Mikis Theodorakis – og hans musik

Mennesker som Mikis Theodorakis er sjældne. For det hellenske folk findes der ingen person, der er mere elsket. Og han er kommet til at repræsentere, og stadig føre, kampene for det græske folk imod det, det har været århundreders krige, først imod ottomanerne, og siden imod Det britiske Imperium.

Download (PDF, Unknown)

LaRouche: Angreb på Grækenland for regimeskift vil give bagslag; Det er det transatlantiske

system, der er klar til at eksplodere

Fra LaRouche-bevægelsen, 2. juli 2015 – Trojkaen og dens allierede, europæiske statsoverhoveder går alle på række og geled bag en selvmorderisk plan om at bruge søndagens folkeafstemning i Grækenland til at vælte Tsipras-regeringen. Dette er, hvad den blanke afvisning af at overveje den græske regerings brev til Trojkaen tirsdag aften med et forslag om at gennemføre en væsentlig nedskrivning af gælden, samt modificerede økonomiske reformer, baseret på weekendens forslag fra EU, betyder. Schäuble, Merkel, Renzi og Hollande afviste alle det græske forslag på stedet, og efter en telekonference blandt EMU-finansministre blev det formelt meddelt, at der ikke ville blive nogen diskussioner med Grækenland forud for søndagens folkeafstemning. De finansielle medier, anført af *Financial Times*, offentliggjorde en hel stribe falske historier, der alle sigtede efter den græske premierminister Tsipras, inklusive vilde påstande om, at de græske vælgere vendte sig mod regeringen. Den form for regimeskift, der senest har været anvendt i Ukraine, med sort propaganda i militærstil, er nu ved at blive udløst internt i EU imod Grækenland.

»De relevante parter sætter en fælde for sig selv ... Euroen var et bedrageri lige fra begyndelsen, og startede med Maastrichttraktaten. Det var en plan, udtænkt af Mitterand, Thatcher og George H.W. Bush, der var dømt til undergang fra starten, men som var rettet mod Tyskland og enhver udsigt til et tysk-russisk, økonomisk partnerskab i tiden umiddelbart efter den Kolde Krig.«

LaRouche gentog, at hele den græske, såkaldte Trojka-gæld er et bedrageri. Grækenland blev voldtaget og bliver nu afpresset for at betale voldtægtsmændene. Dette kan ikke tolereres, erklærede LaRouche.

I stedet for at bringe Tsipras-regeringen til fald vil disse handlinger med større sandsynlighed udløse et kollaps af hele det transatlantiske finanssystem, inklusive hele Wall Street-boblen, der nu officielt anslås at beløbe sig til 26,5 billion dollar, alene i bailout-forpligtelser.

Den eneste, virkelige løsning er, at der omgående afholdes en international konference med London Gældskonferencen i 1953 som model, for at fjerne den svindelagtige, græske gæld og hele den spillegæld, der er blevet opbygget i London/Wall Street-systemet. I USA betyder det den omgående genindførsel af Glass/Steagall præcis, som den oprindeligt blev vedtaget i juni 1933. Glass/Steagall-modellen må omgående blive vedtaget i Europa, og globalt.

Den største fare, advarede LaRouche, er, at London/Wall Street-kræfterne, anført af det britiske monarki, vil reagere på bagslaget fra opgøret med Grækenland ved at satse på krig – imod Rusland, og måske imod Kina. Alle elementerne til netop en sådan krigsprovokation er på plads, med NATO-opstillinger helt op til den russiske grænse i de baltiske områder og på Balkan. Ruslands regeringsrepræsentant til NATO, Alexander Grushko, afleverede en skarp advarsel i en telekonference med journalister i Bruxelles onsdag, hvori han erklærede, at NATO havde lanceret en inddæmningskampagne imod Rusland forud for lanceringen af USA-NATO-operationen for regimeskift i Ukraine. Han nævnte planer om at etablere fremskudte NATO-poster i de tre, baltiske stater, Rumænien, Bulgarien og Polen og advarede om, at hvis NATO går frem med opstillinger af missilforsvar, i kølvandet på en P5+1-aftale med Iran, vil det være yderligere bevis på, at Rusland er det tilsigtede mål.

Kendsgerningen er, at hele det transatlantiske system måske ikke overlever ugen ud, som et resultat af de sindssyge og desperate handlinger, der lanceres mod Grækenland, og disses umiddelbare bagslag.

For supplerende materiale, se:

Tsipras: Referendum Not about if Greece Stays or Leaves Euro

Predator 'Institutions' Knew Their Offer to Greece Was Made to Fail

Lyndon LaRouche: Det transatlantiske finanssystem er bankerot, ikke Grækenland

Fra LaRouche-bevægelsen, 30. juni 2015 – Mens store dele af verden vakler ubeslutsomt på grund af situationen omkring Grækenland, der udvikler sig time for time, skar Lyndon LaRouche igennem til sagens kerne:

»Lad os være realistiske. Grækerne betaler aldrig deres illegitime gæld. De har ingen grund til at betale, og de har ikke råd til at betale. Og det er hele det transatlantiske finanssystem, der er bankerot, ikke Grækenland.«

LaRouche erklærede, at dette inkluderer USA, der er totalt bankerot. Wall Street er totalt bankerot; det repræsenterer ingen rigdom, det har ingen virkelige penge, og det fortjener nul støtte. Eurosystemets sammenbrud er i gang og har kædereaktionsvirkninger i hele det transatlantiske område – kun dele af Sydamerika kan måske klare sig igennem.

Den amerikanske dollar er nu i fare, advarede LaRouche. Vi må

indse, at forøgelsen af værdiløse finanspapirer, inklusive hele Wall Streets gæld, ikke kan dækkes. Hvis man forsøger at gøre dette, vil et kædereaktionskollaps være det sikre resultat. Argumentet går ud på, at der ikke er noget systemisk problem; at det hele drejer sig om, at Grækenland nægter at betale.

Spørgsmålet er, hvordan vi skal holde USA i live, med hele det transatlantiske system, der bryder sammen, *lige nu*? Det vil ganske bestemt ikke blive på basis af det Republikanske Parti, og den *de facto* republikanske præsident Barack Obama, der omgående må fjernes fra embedet, hvis USA skal overleve finanskrakket, så vel som Det britiske Imperiums plan om at lancere atomkrig mod Rusland og Kina.

Vi har brug for en Glass/Steagall-aftale i USA med det samme, sagde LaRouche, for at redde, hvad der er tilbage af vores smuldrende, fysiske økonomi. Wall Street-bankerne, og hele Det britiske Imperium, er fuld af skidt, finansielt og på anden vis, og de må stilles til ansvar for deres forbrydelser.

»Vi kan ikke redde disse sjoveres penge (gennem bailout, - red.)«, erklærede LaRouche.

Tyskland er et andet, afgørende land på dette tidspunkt, erklærede LaRouche. Hvis Tyskland smider Obamas sindssyge sanktionspolitik imod Rusland ud, og igen begynder at handle med Rusland, kunne dette virke som en stoppeklods imod de værste følger af det transatlantiske sammenbrud. Det er i Tysklands nationale interesse at gøre dette; og det er også den bedste valgmulighed for Europa som helhed – fordelene og følgerne ville være enorme.

Problemet er den tyske kansler, skumle Merkel, sammen med hendes finansminister Wolfgang Schäuble. Men i Tyskland vokser presset for at slippe ud af den europæiske kollapsfælde, og Merkels og Schäubles afgang fra regeringen kunne åbne vejen for denne kurs.

Det er tid til at handle nu, erklærede LaRouche. Hele det transatlantiske system er ved at gå ned; men dets erstatning er for hånden, i form af en reorganisering i USA og internationalt efter Glass/Steagall-modellen, og dernæst en tilslutning til halvdelen af menneskeheden, repræsenteret af BRIKS-processen, for en genopbygning af menneskets forpligtende engagement til videnskab, og til en global, fysisk-økonomisk renæssance.

Euroens Sarajevo

Fra LaRouche-bevægelsen 29. juni 2015 – Den krise, der nu ruller hen over gældsmarkederne, er ikke en græsk krise, men en krise i det bankerotte eurosystem og det amerikanske finanssystem. De fleste af nationerne i det transatlantiske område står over for en sammenbrudskrise, der kommer, hvis ikke i morgen, så inden for få uger; en sammenbrudskrise i de transatlantiske nationer, mod hvilken kun nationerne i Sydamerika har en vis beskyttelse.

Denne krise er nu blevet udløst pga. den finansielle og økonomiske voldtægt af Grækenland, og ikke som følge af landets meddelelse om at holde banklukket; det er ikke et græsk problem, at finanssystemet står på randen af et kædereaktionssammenbrud.

I kølvandet på den græske premierministers bestemte tale, hvor han bebudede banklukkedagene, og i hvilken han citerede præsident Franklin Roosevelt, materialiseredes det kaos, som kreditorerne ønskede, ikke, undtagen på deres egne markeder. Nye kilder, der interviewede borgere i græske byer – Reuters, *USAToday*, for eksempel – fandt, at de fleste grækere støtter regeringen og et »Oxi« (Nej) i folkeafstemningen: »Vi kan ikke blive fattigere« var et typisk svar. Der var en stærk støtte til Grækenlands holdning fra oppositionskræfter i Spanien og Italien, og fra britiske Labour-MP'er.

Grækerne befinder sig i realiteten i en mere stabil position end resten af Europas nationer. »Græsk krise kunne blive et 'Sarajevo'-øjeblik for euroen«, skrev *Guardians* ledende finans-klummeskriver, Larry Elliot; »Merkels strategi slog ikke bare fejl, den slog i den grad fejl«, stod der at læse i *Der Spiegel's* hovedoverskrifter. »Der er en reel trussel om Europas kollaps.«

Samtidigt meddelte guvernøren for Puerto Rico, at det ikke længere kunne afbetale på sin gæld, det meget store beløb på 72 mia. dollar, og sendte chokbølger gennem det amerikanske marked for kommunale obligationer; Det Hvide Hus udelukkede at skride til enhver handling. Og snesevis af hedgefonde og banker, der, som lemminger, alle havde satset på den forkerte vej mht. eurogældskrisen, indkasserede store tab.

»Situationen for Londons og Wall Streets finanssystem er umulig«, sagde *EIR's* stiftende redaktør Lyndon LaRouche mandag.

Det er et generelt, ustopeligt kollaps, som Obamaregeringen ikke kan løse. Grækerne befinder sig i en bedre position; de har handlet for at komme af med Schäuble-sygdommen, og Merkel-sygdommen. Der er kun én ting, der vil fungere: en global Glass/Steagall-politik, der begynder med USA's genindførelse af loven; og dernæst en produktiv kreditpolitik, der tilslutter sig Kinas og BRIKS' ditto. Ingen af delene vil ske uden at smide Obama og Merkel ud – hvilket også vil afvende en verdenskrig.«

Efter LaRouches vise ord genoptog markederne deres fald hele mandagen.

Supplerende materiale:

Tsipras' kampberedte erklæring på banklukkedagen

<https://www.youtube.com/watch?t=13&v=NhFxwsrqTdI>

Den græske premierminister Alexis Tsipras' erklæring med meddelelse om, at bankerne lukker i en periode ('Bank Holiday') er lige så kampberedt som erklæringen om folkeafstemningen, og den fortjener at citeres uddybende. Efter at have påpeget ECB's afvisning af at øge likviditeten til bankerne sagde Tsipras:

»Det er tydeligt, at målet for Eurogruppens og ECB's beslutninger er et forsøg på at afpresse det græske folks vilje og forhindre de demokratiske processer, nemlig afholdelse af folkeafstemning.

Det vil ikke lykkes dem.

Disse beslutninger vil kun have til følge at frembringe det stik modsatte resultat.

De vil yderligere styrke det græske folks beslutsomhed om at afvise de uacceptable memoranda-forslag og institutionernes ultimatummer.

En ting er sikkert: afvisningen af en forlængelse på nogle få, korte dage, og forsøget på at annullere en rent demokratisk proces, er en fornærmelse og en stor skændsel for Europas demokratiske traditioner.

Af denne grund sendte jeg en kort anmodning om en forlængelse igen i dag – denne gang til formanden for Europarådet og de 18 statsoverhoveder i Eurozonen, så vel som også til overhovederne for ECB, EU-kommissionen og det Europæiske Parlament.

Jeg afventer deres omgående svar på denne fundamentalt demokratiske anmodning.

De er de eneste, der – allerede i aften – kan omstøde Eurogruppens beslutning og gøre det muligt for ECB at gengive bankerne likviditet.

Det, vi har brug for i de kommende dage, er ro og tålmodighed. De græske bankers indeståender er fuldstændigt sikre.

Dette er også sandt mht. betaling af lønninger og pensioner. Vi vil håndtere enhver vanskelighed fattet og beslutsomt.

Jo mere roligt, vi konfronterer vanskeligheder, desto hurtigere vil vi overvinde dem, og desto mildere vil deres konsekvenser blive.

I dag har vi chancen for at bevise for os selv – og for verden – at retfærdighed kan sejre.

Endnu engang, vi har en historisk mulighed for at sende et budskab om håb og værdighed til Europa og til verden.

I disse kritiske timer, hvor vi sammen står ansigt til ansigt med historien, må vi huske, at det eneste, vi har at frygte, er frygten selv.[1]

Vi vil ikke tillade den at besejre os.

Vi vil lykkes.

Det græske folks værdighed stillet over for afpresning og uretfærdighed vil sende et budskab om håb og stolthed til hele Europa.

**[1] »Only Thing We Have to Fear Is Fear
Itself«: FDR's Første indsættelsestale:
<http://historymatters.gmu.edu/d/5057/>**